Čj.: 4T 2/2012-576

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 28. února 2013 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Ing. Jiřího Klicpery, CSc. a Ing. Adolfa Jásenského, CSc., **t a k t o :**

Obžalovaná

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted],

j e v i n n a , ž e

v době od počátku [redacted] 2010 do [redacted].2010 jako [redacted] nezletilého [redacted], nar. [redacted], kterého měla ve své péči a výchově v silném rozrušení z péče o dlouhodobě a

opakovaně plačícího novorozeného [redacted] ve snaze jej utišit, nejméně ve dvou případech s ním intenzivně, silou střední až velkou, třásla, a to prudkým, věku nepřiměřeně silným třesením, jež nepatří mezi obvyklé a přiměřené způsoby péče o kojence, čímž mu způsobila fyzické i psychické útrapy, a dále dne [redacted].2010 jej nešetrně položila na stůl, přičemž se udeřil do hlavičky, a shora uvedeným nepřiměřeným třesením nezletilý poškozený [redacted] utrpěl krvácení pod tvrdou plenu lební staršího data, čerstvé krvácení nad oběma mozkovými polokoulemi s ložisky ischémie a krvácení do sítnic obou očí a do sklivce vlevo, když tato zranění odpovídají tzv. Shakem Baby syndromu, což znamená intenzivní třesení dítěte s prudkými pohyby jeho nefixované hlavy a krku, čímž došlo k přetržení přemosťujících cév v mozkových obalech a krvácení do prostoru pod tvrdou plenu lební a tím k poškození důležitých orgánů – mozku a mozkových plen, a tato zranění si vyžádala akutní lékařskou péči a hospitalizaci ve Fakultní nemocnici v [redacted] od [redacted] do [redacted].2010.

T e d y

jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli a čin spáchala na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l a

zločin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146 a) odst. 3, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 146 a) odst. 4 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání (1) j e d n o h o roku.**

Podle § 84 tr. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon uloženého trestu odnětí svobody** obžalované [redacted] **podmíněně odkládá na zkušební dobu t ř í (3) let, po níž se nad ní vyslovuje dohled.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se v rámci dohledu obžalované [redacted] **u k l á d á povinnost se podrobit vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy** tak, jak bude stanoven příslušným probačním úředníkem.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu **se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové**, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Hořická ul. 1710/19a, 500 02 Hradec Králové, se svým nárokem na náhradu škodu **odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Jičíně podala k Okresnímu soudu v Jičíně obžalobu na [redacted] proto, že měla spáchat zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a), b), d) tr. zákoníku, kterého se měla dopustit tím, že od [redacted] 2010 do [redacted].2010 jako [redacted] nezletilého [redacted], nar. [redacted], kterého měla ve své péči a výchově týrala tak, že nejméně v sedmi případech s ním intenzivně, silou střední až velkou, třásla, a to prudkým, věku nepřiměřeně silným třesením, jež nepatří mezi obvyklé a přiměřené způsoby péče o kojence, čímž mu způsobovala mimořádně vystupňované, opakované a déletrvající fyzické i psychické útrapy, a dále dne [redacted].2010 ho z výšky asi 20 cm hodila na stůl, přičemž se udeřil do hlavičky a utrpěl krvácení pod tvrdou plenu lební staršího data, čerstvé krvácení nad oběma mozkovými polokoulemi s ložisky ischémie a krvácení do sítnic obou očí a do sklivce vlevo, když tato zranění s největší pravděpodobností odpovídají tzv. Shakem Baby syndromu, což znamená intenzivní třesení dítěte s prudkými pohyby jeho nefixované hlavy a krku, čímž došlo k přetržení přemosťujících cév v mozkových obalech a krvácení do prostoru pod tvrdou plenu lební a tím k poškození důležitých orgánů – mozku a mozkových plen, a tato zranění si vyžádala akutní lékařskou péči a hospitalizaci ve Fakultní nemocnici v [redacted] od [redacted]. do [redacted].2010.

Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 27.2.2012 sp. zn. 1 Ntd 4/2012 pak bylo rozhodnuto, že příslušným k projednání věci v první instanci je Krajský soud v Hradci Králové, neboť nelze reálně vyloučit, že žalované jednání může být posouzeno na místo stávající právní kvalifikace jako zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2

písm. c) tr. zákoníku, k jehož projednání v prvním stupni je podle § 17 odst. 1 tr. řádu příslušný krajský soud, neboť u zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku je stanovena trestní sazba v rozmezí od 5 do 12 let odnětí svobody.

K popisu důkazů:

Obžalovaná [redacted] v pozici obviněné popřela, že by [redacted] chtěla ublížit, když poukázala i na mimořádné okolnosti narození [redacted]. Po propuštění z porodnice se o [redacted] starala sama, protože [redacted] dítěte nejevil o něj zájem. Vzhledem k tomu, že [redacted] v pozdější době velmi silně a dlouho plakal, snažila se ho nějakým způsobem utišit tak, že ho chovala, houpala a vozila v kočárku.

Obžalovaná [redacted] dále uvedla, že v [redacted] 2009 se seznámila s [redacted] a koncem [redacted] zjistila, že je těhotná. [redacted] dítěte z toho nebyl nadšený, ale zkoušeli hledat společné bydlení. To nedopadlo, nemohli se shodnout a asi dva měsíce před porodem se s ní [redacted] dítěte rozešel. Byla na všechno sama. [redacted] jí nepřispěl na výbavičku. Těhotenství probíhalo celkem dobře, až ke konci, asi posledních 14 dní byla hodně unavená. Jejímu gynekologovi se nelíbil její vysoký krevní tlak a tak šla na prohlídku a posléze šla na sál k porodu císařským řezem. Dostala narkózu a pak už se nepamatuje. Když se probudila po porodu, tak tam nebyl ani [redacted] dítěte, ani dítě a lékařka jí pak sdělila, že miminko bylo odvezeno do nemocnice v [redacted] do inkubátoru, protože se narodilo ve [redacted]. týdnu a bylo nedonošené. [redacted] po porodu vážil 1070 g a měl 41 cm. Po 10-ti dnech v [redacted] jí propustili z nemocnice a tak za [redacted] dojížděla do [redacted], kde [redacted] byl 3 týdny. Ten poslední týden tam s ním byla. Lékařky a sestry ji učily, jak má se [redacted] zacházet, jak ho přebalit, vykoupat, nakrmit. Pak je propustili domů, kde už měla všechno nachystané. Všechno probíhalo v pořádku, o [redacted] se starala, někdy jí pomáhali [redacted] nebo [redacted]. Asi dva měsíce to bylo v pohodě, pak se [redacted] začal častěji budit, začal hrozně plakat. Ona ho utěšovala. Podle paní doktorky to byly zaražené větry, tak s ním cvičila, chodili na prohlídky, dostali kapky, koupila si mastičku na bříško, nic moc to nezabíralo. Často se budil, měl křeče, vzpínal ručičky, nožičky, byl celý červený. Paní doktorka ji uklidňovala, že jsou to ty větry. Až pak toho [redacted].2010, když krmila [redacted] kaší, tak nechtěl jíst, vyrazil jí misku se lžičkou, a tak si ho dala na rameno, aby si odříhnul, on to neudělal, jen začal plakat. Jak ho pokládala na postel, tak jenom vzlyknul a nemohl popadnout dech. Tak ho rychle zvedla, dala si ho přes ruku a plácla ho po zadečku, on naskočil, začal dýchat, vzlykat, plakal. Volala rychle na [redacted], která byla doma, vyběhla s [redacted] ven, [redacted] udělala to samé, přehodila si ho přes ruku a poplácala po zadečku. Ona volala paní doktorce [redacted], které celou situaci popsala, ona jí říkala, že se to někdy stává, kdyby se něco stalo, tak ať jedou na pohotovost. K večeru [redacted] začal silně několikrát zvracet, tak jeli do [redacted] na pohotovost. Tam ho paní doktorka prohlídla a poslala je domů s tím, že je to začínající viróza. Druhý nebo třetí den byli u paní doktorky, která potvrdila, že je to začínající viróza. Říkala, že kdyby to zvracení přetrvávalo, ať zkusí lepší Sunar a dala jí kapičky na ty větry. Bylo to lepší, ale mezi pátou a osmou večer [redacted] pořád brečel, tak se u něj střídali, houpali ho, zvracení ustalo asi po jednom týdnu. Pak to bylo v pořádku až do [redacted].2010. Ten den byl [redacted] celý den v pohodě, smál se, seděl v houpací židličce a byl spokojený. Večer ho nakrmila a dala do postýlky, hned usnul. Pak se budil, pokaždé ho vzala, snad 4x nebo 5x, vždycky usnul. Spal hodinku a zase se probudil. K ránu ve čtyři hodiny se zase vzbudil s pláčem, zkoušela mu

dávat najíst, on to nechtěl a tak ho chtěla přebalit a když ho pokládala na přebalovací pult, tak se nadechnul, měl výpadek dechu, tak ho zase zvedla, chtěla si ho dát přes rameno, ale jak ho zvedala, tak ručičky, nožičky, hlavička všechno mu šlo dozadu, jak hadrovej panáček. Tak volala záchranku. Nemohla se dovolat na 155, tak volala na 112. Popisovala, co bylo, že nedýchá, radili jí ať ho zkusí do pusinky prodechnout, nebo proštípnout, ale nic nezabralo a tak nakonec přijeli. Celou dobu [redacted] chovala a on jenom vzlykal, dýchal nepravidelně. Převezli je do [redacted] do nemocnice, kde si ho sestřičky vzaly. Ona u toho nebyla, jen jí zavolaly k nějaké dokumentaci. Viděla ho, jak leží na postýlce a má na sobě spoustu hadiček a jak tam s sebou škube. Pak jí doktorka řekla, že nevědí, co s ním, že zavolají do [redacted] na převoz. Jeli do [redacted] tam si ho zase lékaři hned vzali a dělali mu nějaká vyšetření a jí asi poslali domů a že má přijet druhý den. Nejdřív měli podezření, že je to epileptický záchvat. Druhý den, když přijela, tak [redacted] měl pořád ty hadičky, dávali mu nějaké léky. Jen k němu na chvilku chodila, moc dlouho jí tam nenechávali. Brali ho pořád na vyšetření, ale nic nezjistili. Asi po týdnu ho vzali na magnetickou rezonanci, kde jí po tom vyšetření někdo řekl, že [redacted] má krvácení do mozku a že mu to způsobila ona a že si pro ní druhý den přijede policie. Ráno přijela paní komisařka s kolegou, vyšetřovna byla taková malá, černá, smradlavá místnost, střídali se tam lidi, byla tam asi čtyři hodiny bez jídla a bez pití. Paní komisařka se jí ptala, co se stalo, jak se to stalo, nebyla schopná slova, celou dobu brečela, měla strach o [redacted] Paní komisařka něco psala a diktovala a ona ani neví co. Pak jí dala protokol přečíst, ale nebyla schopná ho číst, tak to prostě podepsala. Už chtěla být u [redacted] a vypadnout z té místnosti. Pak byl [redacted] v nemocnici asi ještě 3 týdny a pak se řešilo, co s ním bude dál. Nechtěli jí ho dát do péče, tak byl opatrovníkem ustanoven Městský úřad [redacted] a [redacted] byl předán do Dětského centra ve [redacted], kde byl asi týden sám a pak díky městskému úřadu jí umožnili být tam ubytovaná s ním. Tam strávili asi 10 měsíců a pak je soud pustil domů, kde oba dva jsou doteď spolu. Nyní je tedy [redacted] v její péči a bydlí s spolu. V současné době [redacted] nemá žádné zdravotní problémy, ani problémy s viděním. Ve svém vývoji není opožděn. V období do [redacted] 2010 [redacted] reagoval na podněty přiměřeně, slyšel, viděl i cítil. Není pravda to, co je uvedeno v obžalobě, že by v období od [redacted] 2010 do [redacted].2010 nejméně v sedmi případech se [redacted] prudce nepřiměřeně silně třásla. Nikdy nic takového nedělala. Není také pravda, že by jí dne [redacted].2010 upadl z výšky ani, že by ho hodila na nějakou podložku. Ona ani nikdo jiný v domácnosti se k [redacted] nechoval nějakým hrubým způsobem, ať už třesením nebo upadnutím. U převozu [redacted] z [redacted] do [redacted] byla, jeli sanitou. Po porodu neměla žádný záchvat epilepsie nebo výpadky paměti. Nedokáže si vysvětlit vznik zjištěných závažných následcích na zdraví [redacted] U [redacted] nebyla zjištěna epilepsie, bylo tam podezření, dostal léky, ale zjištěna nebyla. Ona sama neuvedla, že by s [redacted] třásla nebo že by jí upadl. Je pravdou, že podepsala nějaký protokol, kde bylo napsáno, že s ním třásla, že ho hodila na stůl, ale ani to nečetla, byla ve stresu, měla strach o dítě i o sebe, co s nimi bude. Nikdo jí neřekl, že může mít advokáta. Jí samotné to ani nedošlo. Určitě před nikým neuvedla, že s [redacted] třásla. V současné době je [redacted] zcela zdravé dítě bez opoždění. Obžalovaná dále uvedla, že když [redacted] brečel a vzpínal se v křečích, tak nevěděla jak mu pomoct. Snažila se ho utišit. Vozila ho v kočárku, houpala ho, aby to trošku drncalo. [redacted] zvracel, třeba i pětkrát denně. Bylo to prudké zvracení i do oblouku. Pamatujete si, že ji navštívily v nemocnici pracovnice OSPOD Městského úřadu v [redacted], ale nepamatuje si, o čem se bavily. Neví, zda se jí ptaly na to, jak se chovala k dítěti. Na otázku, zda jim řekla, že

se [redacted] třásla, uvedla, že si původně myslela, že má zopakovat, co napsala paní komisařka do protokolu na policii. Takže jim to řekla.

Svědkyně [redacted] uvedla, že nezletilého [redacted] viděla zhruba každý měsíc. Do [redacted] 2010 byl jeho vývoj z titulu, že se narodil o sedm týdnů dřív, o trošku pomalejší, ale odpovídalo to nezralosti, předčasnému narození. Jinak žádnou neobvyklost na něm nezpozorovala. Z jejího pohledu praktického lékaře bylo všechno v pořádku, oční nález i neurologický nález. To dítě na úrovni svého věku normálně vidělo, vnímalo i cítilo. Starostlivost [redacted] byla naprosto v pořádku. Obžalovaná si ztěžovala jenom na to, že [redacted] má bolení bříška, což u chlapců bývá dost časté. Nepamatuje si, že by uváděla, že by to dítě brečelo více, než je obvyklé. Záchvaty ani křeče určitě neuváděla. Svědkyně [redacted] dále uvedla, že obžalovaná byla dne [redacted].2010 s [redacted] na pohotovosti, dne [redacted].2010 přišla k ní s tím, že tam bylo nějaké to blinknutí a tak odkládali očkování o týden a neurologická kontrola [redacted] měla být [redacted].2010 ráno v [redacted] u paní primářky a pak obžalovaná přišla k ní, kdy [redacted] doočkovali, protože neurologický nález byl normální. Dne [redacted].2010 si nevšimla na dítěti nějakých hematomů nebo známek násilí. Ani předtím si nikdy nevšimla nějakých známek násilí na dítěti. Nezletilého [redacted] aktuálně viděla minulý týden a je v pořádku. Nějakou opožděnost ve vývoji neshledává, jeho vývoj je přiměřený jeho věku. Nemá problém s očima ani nějaký neurologický nález. Dá se říci, že v současné době je to dítě zdravé a k péči [redacted] nemá žádných výhrad a ani nikdy neměla. [redacted] netrpěl vysokým krevním tlakem. Nepamatujete si, kdy poprvé si obžalovaná stěžovala, že dítě trpí nadměrnou plynatostí. Neví o tom, že by poté dítě mělo mít týden zvracení, že zvracelo intenzivně i do oblouku. Ve zprávě od neurologa z [redacted].2010 určitě nic takového není a v dokumentaci nic takového nemá. Před týdnem říkala obžalované, že [redacted] se zklidnil, že je to na dobré cestě, i ta hyperaktivita. Přišlo jí, že za tu dobu zase vyzrál. Obžalovaná jí mohla kontaktovat i telefonem, byly tak domluvené, že může kdykoli zavolat na telefonní konzultaci, ale při množství telefonických konzultací není možné je zapisovat.

Svědek [redacted], [redacted] oddělení JIP dětské kliniky Fakultní nemocnice [redacted] (dále i jen FN [redacted]) uvedl, že u nezletilého bylo provedeno vyšetření magnetickou rezonancí a i vyšetření očního pozadí a z výsledků vyšetření vyplynulo, že nezletilý [redacted] měl v levé hemisféře 2 subdurální hematomy, když krvácení do mozku byla různě stará (dle odhadu jedno 3-7 dní, druhé 10-14 dní) a oční vyšetření dále prokázalo retinální hemoragii na očním pozadí a ve sklivci.

Svědek [redacted] dále uvedl, že když přivezli [redacted] z [redacted] do [redacted], tak ho neviděl. Viděl ho až druhý den hospitalizace, kdy ho osobně vyšetřoval. V klinickém stavu nebylo nic zásadního. Při ranní vizitě byl obeznámen s výsledky předchozích vyšetření. V té době ještě nevěděli, že tam bylo nějaké krvácení do mozku. Zmíněná poranění, která posléze se objevila při očním vyšetření a při vyšetření magnetickou rezonancí, mohla být způsobena při Shaken Baby Syndromu. K chování paní obžalované v nemocnici k dítěti bylo zvláštní s tím, že další dítě nechce, že dítě jenom křičí a že je to hrůza. Připadalo mu to jako takový ne úplně vlídný vztah k tomu dítěti. Testy Quick, APTT se testuje krevní srážlivost, ať už v případě podezření na vrozenou vadu nebo v případě nějakého patologického stavu, případně při léčbě léky, které ovlivňují krevní srážlivost,

v daném případě by se samozřejmě vyšetřovala krevní srážlivost z důvodu, aby se vyloučila nějaká přirozená porucha krevní srážlivosti dítěte, nebo vrozená, případně ovlivněná nějakým způsobem léky, které by to dítě dostalo. Tyto testy se dělali standardně, a to je protrombinový čas a aktivovaný parciální tromboplastinový čas. Quick je jenom jiný název pro protrombinový čas. Při APTT jsou zkoušeny jiné cesty krevní srážlivosti, každý den test je specifičtější pro jinou část srážecího mechanismu v těle. Testy srážlivosti krve nezletilého se dělaly a jsou uvedeny v závěrečné zprávě. Vyšetření nezletilého v nemocnici v žádném případě nemohla nijak ublížit nezletilému z hlediska zranění, která byla zjištěna. Pokud by u dítěte zjistili vyšší tlak, tak by to bylo v dokumentaci. V dokumentaci jsou jednoznačně zapisované krevní tlaky. To dítě u nich bylo hospitalizováno z iniciativních změn resuscitační péče, kde krevní tlak patří ke standardním způsobům měření, a jistě u dítěte po křečích bylo měřeno frekvenčně, iniciálně možná jednou za hodinu, potom možná později v delších intervalech, ale rozhodně záznamy tlaku budou. Informace o tom, že od [redacted]. do [redacted] mělo dítě silně zvracet, mimo jiné i do oblouku, mu není známa. Byl ošetřujícím lékařem v den provedení magnetické rezonance, to bylo asi [redacted].2010, možná, že i dál se o něj staral. Následně, když bylo dítě stabilní a nevyžadovalo intenzívní péči, tak se překládalo na neurochirurgickou kliniku na standardní oddělení k pokračování v dalším léčení. Dávali propouštěcí zprávu, další zpráva potom byla z neurochirurgické kliniky. V den přijetí v rámci diferenciální diagnostiky byla provedena lumbální punkce a jeho nález byl nespecifický. V daném nálezu byla určitá přítomnost krve vizuálně a byly tam určité mírně zvýšené počty zánětlivých buněk a červených krvinek v likvidu. Takovýto nález může být způsoben z mnoha příčin.

Svědkyně [redacted] a [redacted], [redacted] pracovnice Městského úřadu [redacted], které mimo jiné obžalovanou navštívili ve Fakultní nemocnici v [redacted], shodně uvedly, že obžalovaná jim tehdy sdělila, že z výšky asi 20 cm prudčeji položila [redacted] na desku stolu. Obžalovaná před nimi hovořila i o tom, že se [redacted] třásla, aby plačícího [redacted] uklidnila, že ho i houpala, přičemž zdůrazňovala, že [redacted] velmi často plakal, protože měl bolení. Obžalovaná tehdy připouštěla, že vznik zjištěných poranění [redacted] mohl vzniknout jí uváděným konáním, ale dodala i to, že netušila, že by takový následek z tohoto mohl nastat. Obě zmíněné [redacted] pracovnice při tomto jednání o něm s obžalovanou sepsaly protokol, který kromě nich jako správný podepsala i obžalovaná [redacted]

Svědkyně [redacted] dále dodala, že s kolegyní [redacted] šli do FN [redacted] za obžalovanou kvůli jejímu [redacted], a to na základě oznámení nemocnice, že u nezletilého [redacted] je podezření, že mu [redacted] způsobila zranění, a to krvácení do mozku. Takže z titulu svého pracovního zařazení navštívily [redacted] a ptaly se jak k tomu zranění [redacted] mohlo dojít a zda si uvědomuje, z jakého důvodu tam jsou. Obžalovaná řekla, že ano, že už byla na výslechu u policie, tak předpokládala, že ji navštíví i ony. S odstupem času už si nepamatuje vše, co jim obžalovaná [redacted] odpověděla, ale co se týká samotného zranění, jak k němu mělo dojít, tak obžalovaná říkala, že rozhodně nechtěla ublížit svému [redacted], že v tom nebyl žádný záměr, ale že chlapec hodně plakal, že při jednom přebalování, kdy s ním měla jít ven, tak si neuvědomila, že není u přebalovacího pultu, ale přebalovala ho na stole a že ho z výšky asi 20 cm položila na stůl, a tehdy že se mohl udeřit do hlavičky, ale že v tom nebyl rozhodně úmysl či záměr. Jinak že popírala, že by mu jakkoli

a hlavně záměrně ublížila. Nijak obžalovanou nenaváděly, ptaly se, jestli [redacted] ublížila nebo jestli si uvědomila, že by mu mohla ublížit, a na to odpověděla, že jediné, co si uvědomuje, kdy by mu mohla ublížit, ale ne záměrně, tedy jak ho pokládala z té výšky tak, že se udeřil do hlavičky. Oni obžalované o tom dopředu nic neříkaly. Byla plačtivá a velice rozrušená, ale jinak orientovaná byla. Odpovídala přiléhavě, ale byla velice rozrušená. O všem sepsaly protokol o ústním jednání, jehož obsah odpovídá tomu, co se tam událo a co obžalovaná říkala. Až do současné doby jako orgán sociálně právní ochrany dětí obžalovanou vedou v evidenci. S ohledem na to, že [redacted] je nadále v její péči, tak rozhodli o stanovení dohledu nad její péčí a do rodiny pravidelně dojíždí a provádí tam šetření, sledují vývoj ve spolupráci s ošetřující dětskou lékařkou. Zjistili, že péče [redacted] byla po celou dobu shledávána naprosto v pořádku. Není si vědoma, že by [redacted] měl nějaké zdravotní problémy, zdá se, že je to dítě odpovídající svému věku, zdravě se vyvíjející. [redacted] je na [redacted] velice vázán a fixován, vždy se k ní tulí, mazlí se s ní, pusinkuje ji. I vztah [redacted] k dítěti je vřelý. Vztah [redacted] k dítěti neměla příliš příležitostí posoudit, ale když se potkali u nich na úřadě, tak dítě tišila [redacted], [redacted] pouze stál a přihlížel. Byly na šetření i u obou [redacted], jak ze strany [redacted] tak ze strany [redacted] hovořili s nimi, a všichni uváděli, že mají k dítěti vřelý vztah, že k nim [redacted] jezdí, mají zájem se vídat.

Svědkyni byl předložen protokol o místním šetření z FN [redacted] (na čl. 262), k němuž uvedla, že to, co je tam napsané, to se tam odehrálo. Jsou tam zachycena slova [redacted], která uváděla. Tehdy ještě sepisovali protokol o jednání s [redacted], neboť je tehdy zajímaly ještě další skutečnosti, především jestli je nutné [redacted] od [redacted] oddělit, jestli mu může být nějak bezprostředně nebezpečná a jestli mají činit kroky, aby s ním nemohla zůstat. Z jejich pohledu se [redacted] stará dobře, dítě prospívá a nemá žádné zdravotní problémy. Ještě před dotčenou událostí byla kolegyně v rodině na šetření a i tehdy shledala všechno v pořádku a že [redacted] se k [redacted] chovala vřele, vlídně. I z hlediska hygienických podmínek a pořádku v domácnosti bylo všechno v pořádku. Když prováděli šetření s obžalovanou tak nevěděly, co ona uváděla policii. [redacted] jim pouze řekla, že za ní byla policie. Blížeji nekonkretizovala zmíněné prudší položení na desku stolu. Pouze řekla, že si neuvědomila, že na něm nemá deku, že to není přebalovací pult, více ne. Obžalovaná uváděla i to houpání, ale blížeji to už nemůže nějak konkretizovat. Obžalovaná říkala, že chlapec hodně plakal, tak ho chtěla utišit a uváděla to houpání. Pokud se týká třesení, o němž mluvila v přípravném řízení, si již nevybavuje. S obžalovanou ještě před umístěním dítěte do [redacted] ještě jednou jednaly, kde jim znovu uvedla, že [redacted] neublížila schválně a že nevěděla, že by mu mohla ublížit houpáním, dáváním do výšky a asi i třesením. Toto bylo, když podávaly návrh na předběžné opatření a soud posléze rozhodl tak, že malého umístil do Dětského centra do [redacted], tak se [redacted] dostavila na jejich úsek, kde jednaly o dalších věcech, které budou následovat. Toto jednání bylo začátkem [redacted] 2010, kdy dávaly předběžné opatření. O zmíněném jednání existuje záznam v jejich dokumentaci, byl o tom protokol o ústním jednání. I tehdy byla obžalovaná plačtivá a rozrušená, ale jinak komunikovala orientovaně. Obžalovaná u nich na úřadě tehdy prohlásila, že [redacted] neublížila schválně, že nevěděla, že by mu mohla ublížit houpáním, dáváním do výšky a asi i třesením.

Opatrovnice nezletilého na to soudu předložila svědkyní naposledy zmiňovaný protokol MÚ [redacted] ze dne [redacted].2010, jehož kopie byla založena do spisu. K tomuto protokolu obžalovaná uvedla, že s ním nesouhlasí, když si nevybavuje, o čem se tam jednalo.

Svědkyně [redacted], nyní provdaná [redacted], [redacted] Dětského oddělení v Oblastní nemocnici [redacted], uvedla, že dne [redacted]. 2010 v 5.55 hodin k nim rychlá záchranná služba přivezla nezletilého [redacted] s tím, že bylo nahlášeno, že se jedná o pacienta s apnoickou pauzou, tedy, že pacient přestal dýchat. Po příjezdu nezletilého [redacted] ho převzala do péče. Dítě bylo u nich uloženo na lůžko, tzv. křečkovalo, kdy horními končetinami jako „kraulovalo“. Zavedli [redacted] a posléze kanylu. Předtím změřili glykémii, když se nejednalo o hypoglykémii. Posléze podali antiepileptikum. Opět nezabral. Poté byl stav dítěte konzultován a domlouval se převoz dítěte na JIP do FN [redacted]. Dítě bylo monitorováno. Po aplikaci [redacted] křeče ustaly, což bylo v 6.25 hod. Jinak dítě nezvracelo a v 7.10 hodin bylo předáno RZP. Jejich diagnóza zněla status epilepticus. Žádné hematomy na hlavičce dítěte nepozorovala, velká fontanela byla v pořádku, tedy v době jejího vyšetření nebyly u dítěte zjištěny úrazové změny na jeho těle. Sama neměla podezření na jeho úraz. [redacted] dítěte jí připadala nervózní, zmatená a těžko se jí dávala dohromady anamnéza. Nakonec jí [redacted] sdělila, že [redacted] si po krmení neodříhl a při přebalování přestal reagovat, rozhodil ruce a pobledl. Podle [redacted] přestal dýchat, nepravidelně dýchal a tak volali záchranou službu. [redacted] sama neříkala, že by s dítětem nějak nešetrně zacházela. Svědkyně dále uvedla, že dne [redacted].2010 u nich byla obžalovaná se [redacted] pro udávanou apnoickou pauzu. Dítě bylo tehdy ambulantně vyšetřeno a jelikož nebylo hospitalizováno nebylo to vyhodnoceno jako závažné. Tyto informace ke dni [redacted].2010 měla jen od obžalované. Bližší informace však musí být v nemocnici podchyceny.

Svědkyně [redacted] dále uvedla, že si není vědoma, že by si [redacted] zmíněným křečováním, případně jejich péčí, mohl nějak ublížit. Na chlapečkovi neviděla nějaké poškození. Ani na hlavičce při prohlídce dítěte nenašla nějaké známky násilí nebo podlitiny. Na JIP do Fakultní nemocnice do [redacted] se překládal, protože se jednalo o status epilepticus, to jsou záchvaty křečovité, které trvají dlouho a dítě nenabývá vědomí. Na takový stav není indikováno jejich standardní oddělení.

Svědkyně [redacted], [redacted] Neurologické kliniky FN [redacted], uvedla, že malý [redacted] byl k nimi přeložen z dětské kliniky FN [redacted], přičemž si všimla, že chování obžalované vůči [redacted] bylo zvláštní, odlišné od ostatních [redacted]. [redacted] svého [redacted] téměř nechovala v náručí, jevila se jí chladnější. Když její [redacted] plakal, tak ho neuměla utišit. [redacted] nechávala [redacted] samotného v kočárku za dveřmi pokoje. Opakovaně ji upozorňovali, aby si ho vzala k sobě na pokoj, aby nebylo samo na chodbě. Žádné násilí ale nebylo, jen to, že ten její vztah byl trochu chladnější proti jiným [redacted]. Obžalovaná se vyhýbala očnímu kontaktu s personálem oddělením.

Obžalovaná k tomu uvedla, že s tímto nesouhlasí, na což svědkyně uvedla, že trvá na tom, co uvedla.

[redacted], [redacted] JIRP dětské kliniky FN [redacted], uvedl, že nezletilého [redacted] přijali na jednotku intenzivní a resuscitační péče (JIRP) FN [redacted] dne [redacted].2010 a byl tam umístěn do [redacted].2010, kdy byl přeložen na dětské oddělení Neurochirurgické kliniky FN [redacted] Na chování [redacted] dítěte ho zaujala jediná věc, a to že když dítě plakalo, tak [redacted] místo toho, aby se dítě snažila utěšit, tak odešla od lůžka. Jinak

se o dítě starala stejně jako ostatní [redacted] a o [redacted] hovořila pěkně. Potvrdil, že dne [redacted].2010 hovořil s pracovnicemi Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v [redacted] s tím, že byl sepisován i záznam. To, co je v něm uvedeno se zakládá na pravdě. Vzhledem k časovému odstupu si již nepamatuje, na základě čeho se tam dostalo sdělení, že zranění [redacted] bylo způsobeno cizím zaviněním.

Svědek [redacted] dále uvedl, že u nezletilého se tehdy jednalo o tzv. subdurální krvácení a o menší poškození samotné mozkové tkáně, které vzhledem k věku pacienta a zároveň ke krvácení do sítnice, si nemohl způsobit sám. Nemohlo se mu to stát ani v důsledku nějakých křečí. Toto spojení by bylo extrémně vzácné a nepravděpodobné. Vzhledem k rodinné anamnéze je u nezletilého určitá pravděpodobnost onemocnění epilepsií, nicméně se stanovením této diagnózy to není vždy úplně jednoznačné. V tomto případě vzhledem k nálezům, které měli, vzhledem k zjištěnému krvácení je nejpravděpodobnější vysvětlení, že se jednalo o podráždění mozkových buněk rozpadající se krví, případně event. úrazem. Krev jistě způsobuje dráždění, proto také v dokumentaci je napsáno sekundární křeče a diagnózu epilepsie vlastně doteď nikdo nestanovil. Nicméně není vyloučeno, že v budoucnu k ní dojde. To je prostě komplikované. Nezletilý byl přijímán pro křeče, pro tzv. protrahované dlouhotrvající křeče, které splňovaly charakteristiku status epilepticus, což znamená jen, že ty křeče trvají, obvykle se uvádí alespoň půl hodiny a proto byl přijat, léčen a dále vyšetřován. Vzhledem k tomu, co je popisováno v literatuře se jeví jako velmi vzácně možné, že při křečích by došlo ke krvácení. Za dobu své praxe to neviděl.

Obžalovaná k této výpovědi uvedla, že neodcházela od [redacted], když plakal. Svědek k tomu u vedl, že trvá na tom, co u vedl.

Soud přihlížel i k protokolu o výslechu svědka [redacted] na č.l. 167-171.

Ze znaleckého posudku **o duševním stavu obžalované** [redacted], který vypracovali znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ([redacted]) a z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie ([redacted]) bylo zjištěno, že u obžalované nebyla zjištěna přítomnost duševní choroby ve vlastním slova smyslu ani jiných chorobných stavů duševních této úrovně a závažnosti, včetně takovýchto stavů krátkodobých. Byla u ní zjištěna [redacted] a [redacted] osobnosti se sklonem k unáhleným a přehnaným reakcím v zátěžových situacích. Její osobnostní struktura je [redacted] strukturovaná, v zátěži s dispozicemi k napětí, afektivní iritabilitě, podrážděnosti, nervozitě a úzkosti. Její schopnosti ovládací a rozpoznávací nebyly v předmětné době narušeny. Nebyl u ní zjištěn sklon ke zneužívání alkoholu ani jiných návykových látek nebo syndrom závislosti na nich. Z hlediska psychiatrického nebyla u obžalované zjištěna indikace pro zavedení léčebného opatření. Obžalovaná je schopna plnohodnotné účasti na trestním řízení, prognostický výhled vývoje osobnosti obžalované je pozitivní. Nebyly zjištěny známky chorobné agresivity a pokud jde o motivaci jejího jednání jeví se jako pravděpodobnější mechanismus afektivního a zkratkovitého jednání, které nebylo cíleno primárně s úmyslem dítěti způsobit zranění, ale vycházelo ze zátěžové situace pláče či nespavosti dítěte. Obžalovaná je v zátěžových situacích disponovaná k afektivní, zkratkové reaktivitě se zvýšeným napětím, podrážděností, nervozitou, nejistotou, úzkostí, ale i s pohotovostí k senzitivní vztahovačnosti, ostražitosti, opozičnosti nebo tendencím se jevit

v sociálně příznivějším světle. Obecná věrohodnost výpovědi obžalované je bez oslabení, byly vyloučeny pravé konfabulace, poruchy paměti, bájivá lhavost nebo porucha intelektu.

Zmínění znalci dále v posudku uvedli, že obžalovaná je od roku 2007 léčena pro záchvatové onemocnění tzv. [redacted] s ojedinělými záchvaty. Nebyla zjištěna patologická motivace jednání obžalované. V případě, že jí bude dotčené jednání prokázáno, tak se jeví jako afektivně podmíněné jednání se stupňující se intenzitou podnětů vůči dítěti v emočně vypjaté situaci vleklé zátěže. Prognostický výhled vývoje osobnosti obžalované je pozitivní. Osobnostní struktura obžalované je bez hlubších anomálních rysů, v zátěži s dispozicemi k napětí, afektivní iritabilitě, podrážděnosti, nervozitě a úzkosti. V hodnotové orientaci dominuje především její [redacted] a rodina. Nebyly zjištěny známky chorobné agresivity ani zvýšené tendence ke spontánní agresivní reaktivitě. Pokud bude čin obžalované prokázán, jeví se jako pravděpodobnější mechanismus afektivního a zkratkovitého jednání, které nebylo cíleno primárně s úmyslem dítěti způsobit zranění.

Oba znalci měli k dispozici znalecký posudek [redacted] i [redacted], které na jejich závěry neměly žádný vliv.

U hlavního líčení se oba znalci na svůj písmeně podaný posudek odvolali a stvrdili jej.

Znalec [redacted] dále dodal, že u obžalované se jednalo o emočně vypjatou situaci. Jednak to byla vleklá zátěž péče o dítě, které se narodilo císařským řezem, bylo neklidnější, obžalovaná s dítětem zůstala sama, partner ji opustil, a tato stálá zátěž péče o dítě byla pro posuzovanou v předmětném období zátěží. Motivace obžalované nebyla patologická, bylo to podmíněno její afektivní nevyvážeností a emočními výkyvy. Motivy dítěti ublížit tam nebyly. Neurologové to popisují jako mechanismus třesení dítětem, když u trvale plačícího a velkou péči vyžadujícího dítěte u [redacted] může taková reakce nastat bez přímého úmyslu dítěti ublížit, spíš se jednalo o zkratkový mechanismus, kdy místo hledání pomoci nebo vhodné cesty ke zklidnění dítěte stupňovala podněty, které na dítě působily negativně. Prvotním cílem bylo dítě uklidnit. Otázka epilepsie nehrála v této situaci roli. Jim (znalcům) obžalovaná uváděla, že je možné, že zmíněným mechanismem mohla dítěti nechtěně ublížit. Nyní obžalovanou tvrzená ztráta vzpomínky v době jejich znaleckého vyšetření nebyla. U obžalované není důvod k tomu, aby ke ztrátě vzpomínky došlo.

Znalkyně [redacted] dále uvedla, že resocializace obžalované je možná. Z hlediska prognózy je spíše lepší než horší. Obžalovaná zmíněné jednání konala v emočně tíživé situaci stupňujícího se pláče, kdy si nevěděla rady a díky mechanismu ukvapeného jednání, mohla zacházet s dítětem tak, že mu mohla ublížit. Obžalovaná při znaleckém vyšetření k podstatě věci nijaké podrobnosti neuváděla, plakala, ale na přímý dotaz, zda si je vědoma, že svým jednáním mohla [redacted] způsobit nechtěně zranění, to připustila. Jednání v afektu v sobě neobsahuje nějakou promyšlenost, jednání je v tomto momentu, v té zátěži, ukvapené, zbrklé, bez volby adekvátnějších forem řešení. Obžalovaná je schopná si zapamatovat, ale nabízí se určitý mechanismus možné psychologické obrany, mechanismus vytěsnění a popření pro ni traumatických vzpomínek. Z hlediska psychologického není vysvětlitelné, že by si to nepamatovala, je schopna si to zapamatovat. Její vztah k dítěti je

pozitivní. I z rozboru jednání, které následovalo po události, kdy byla umístěna v zařízení spolu s dítětem, tak se tam o něj starala (za dohledu odborníků) dobře a projevovala kladné emoce. Její emoční reaktivita ve vztahu k dítěti se nezdála nijak hraná, oba (znalci) dospěli k závěru, že k dítěti má pozitivní vztah. Z hlediska psychologického u takto malého dítěte separace od [redacted] může vést k závažným následkům, deprivačním frustracím. Obžalovaná je schopna se poučit ze zmíněného jednání pokud se ho dopustila. To, že s dítětem zacházela špatně nebo že mu mohla něco způsobit, si uvědomila až v konfrontaci s následky svého jednání. U obžalované [redacted] nezjistili poruchu paměti. Vysvětlení toho, že uvádí, že si na něco nepamatuje může být více. Může to být i její volba a taktika, může jít i o vytěsnění.

Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie, který k žádosti obhajoby vypracoval [redacted] (č.l. 125 – 130) bylo zjištěno, že obžalovaná netrpí žádnou psychickou poruchou. V době předpokládaného poškození dítěte je pravděpodobné, že v důsledku onemocnění dítěte (udávaná viróza), kdy k dítěti musila často vstávat a zvýšeně o ně pečovat, byla obžalovaná zvýšeně unavená a emočně labilní, takže v této zátěžové situaci nejednala zcela klidně a přiměřeně. O psychickou poruchu se však nejednalo. Obžalovaná může v zátěžových situacích reagovat nezrale, nelze vyloučit sklon k unáhleným či přehnaným reakcím. Má výrazně kladnou citovou vazbu na [redacted]. Vzhledem k určité nevyzrálosti osobnosti obžalované a zátěžové situaci mohlo dojít k předpokládanému poškození dítěte. Lze očekávat dozrávání osobnosti obžalované a tak ohrožení dítěte se jeví jako nepravděpodobné.

Z konzultativního psychologického posudku [redacted] (č. l. 131 – 135), který byl vyhotoven k žádosti obhajoby, bylo zjištěno, že intelektová výkonnost obžalované je v pásmu mírného podprůměru. Relativně nejslabší je její schopnost vhledu do komplexních sociálních událostí a interpersonálních vztahů. Obžalovaná může takové situace hodnotit chybně a reagovat nezrale. Její myšlení je jednoduché. Zvýšené agresivní tendence nebyly prokázány. Při nadměrné zátěži nelze vyloučit sklon k unáhleným či přehnaným reakcím. Kladné citové vazby jsou orientovány na [redacted].

Tyto dva posudky tedy nijak nerozporovaly závěry znalců [redacted] a [redacted] a jsou s nimi v souladu.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace pedopsychiatrie, který zpracovala znalkyně [redacted] bylo zjištěno, že nezletilý [redacted] vzhledem k předčasnému narození ve [redacted] týdnu těhotenství císařským řezem a nízkou porodní hmotností a který byl po narození separován od [redacted] a umístěn na novorozeneckém JIP, představoval dítě s nezralostí centrálního nervového systému, byl hendikepovaným oproti dítěti narozenému v termínu přirozenou cestou, neoddělenému od [redacted] a kojenému. Ve svém vývoji byl v předmětné době dítětem s potřebou zvýšené péče jak po stránce základních biologických potřeb, tak po stránce psychické, aby byl dobře saturován jeho další emočně senzorický vývoj. Znalkyně dále uvedla, že nezletilý [redacted] prožíval újmu tělesnou i psychickou, kdy docházelo v déletrvajícím prožitku násilí formou prudkého nepřiměřeného silného třesení při nefixované hlavičce, dále pociťoval bolest, úlek, zhoršené spaní, večerní zvracení, ztížené až zastavené dýchání a křeče s opakovanou poruchou vědomí. U nezletilého se kumulovala psychická traumata od narození a psychická

újma spočívala v negativní změně kvality jeho života, v prožití těžkého stresu v déledobějším prožívání emočně senzorické deprivace, v nepochybné stagnaci psychického vývoje nezletilého během hospitalizace i dalšího týdenního pobytu v dětském centru [redacted] bez přítomnosti [redacted]

U hlavního líčení se znalkyně [redacted] na svůj znalecký posudek odkázala a stvrdila ho a dále dodala, že při svých závěrech vycházela z toho faktu, že u nezletilého byly zjištěny tělesné následky tak, jak to určil soudní lékař a zdravotnická dokumentace. Dá se předpokládat, že emoční vazba [redacted] byla slabší a pokud to dítě mělo větší specifické nároky, nemusela si vědět rady, protože i z dokumentace vyplývalo, že jí nikdo nepomáhal, ale nikdy nebylo prokázáno, že by péče od začátku byla špatná. To, že [redacted] rodila v narkóze ani to, že před porodem brala léky na vysoký tlak nemělo zásadní vliv na stav dítěte. Na dítěti se může projevovat, že došlo k nějakému nevhodném chování k němu. Pokud se obžalovaná dopustila zmíněného jednání, pak to byla jedna z příčin jeho psychické újmy. Dítě vyhodnotila jako hyperaktivní, s opožděnějším vývojem řeči, s rozptýlenějšími vztahy. Nezletilý prožil strach i úlek. Jeho psychická újma trvala asi 3 týdny před hospitalizací. Dále by do toho zahrnula i další období, do [redacted] 2010, kdy na jednu stranu pobyt v dětském centru mohl být dítěti prospěšný, na druhou stranu to bylo i zatěžující, neboť to bylo mimo rodinu, pak ještě návraty každý víkend, nároky na adaptaci, aby se na víkend zadaptoval doma. Tuto dobu by pak vymezila časově na dobu jednoho roku, po dobu pobytu ve [redacted], byť s [redacted] Přes to všechno může mít dítě pozitivní vztah k [redacted]. Perspektiva dalšího vývoje dítěte nemusí být špatná. Zjištěná hyperaktivita mohla souviset jak s nedonošeností, tak i s jeho zraněním mozku. Zmíněné zranění mozku tam nelze pominout při vzniku hyperaktivity. Pokud bude to, z čeho je obžalovaná obviněna, prokázáno, tak tam jistě chyběl vztah láskyplný a klidný.

Znalec z odvětví soudního lékařství [redacted] byl přibrán opatřením z 13.4.2011 č. l. 41, když námitkám obhajoby proti formulaci otázek (č. l. 45 – 47) nebylo vyhověno (č. l. 51). Znalec si jako konzultanta přibral [redacted], [redacted] dětského oddělení Nemocnice [redacted] který ve svém stanovisku uvedl, že klinický nález a příznaky, výsledky přístrojových vyšetření a celkové okolnosti se jeví jako zcela typické pro syndrom třeseného dítěte (Shaken Baby Syndrom – SBS, viz vyjádření konzultanta na č. l. 61 spisu, resp. str. 8 znaleckého posudku [redacted]). Konzultant dále dodal, že u předčasně narozeného dítěte v dostupné dokumentaci nejsou údaje o případných abnormitách ve vývoji, nejsou dokumentovány žádné vývojové vady či závažnější onemocnění. Negativita průkazu krvácení v počáteční vyšetřovací fázi mohla být z působena pozvolným narůstáním subdurálního krvácení s pozdějším překročením dolní hranice rozlišovacích schopností ultrazvuku i magnetické rezonance.

Znalec [redacted] ve svém znaleckém posudku uzavřel, že u nezletilého [redacted] se jednalo o krvácení pod tvrdou klenbu lební staršího data (dle výsledku vyšetření magnetickou rezonancí stáří 1 – 2 týdny) a čerstvé krvácení nad oběma mozkovými polokoulemi stáří 3 – 7 dní s ložisky ischémie. Dále bylo prokázáno krvácení do sítnic obou očí a do sklivce vlevo. Zranění se projevovalo pohotovostí ke křečím, zvracením, nechutenstvím, nespavostí, poruchou vědomí a dýchání. Nejpravděpodobnější mechanismus vzniku těchto zranění se jeví opakované prudké třesení s prudkými pohyby jeho nefixované

hlavy a krku směrem dopředu a dozadu oproti trupu, fixovaného rukama druhé osoby. Tím došlo k přetržení tzv. přemosťujících cév v mozkových obalech a krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenu. Intenzita působícího násilí byla střední až velká. Ze soudně lékařského hlediska se jedná o poškození důležitých orgánů – mozku a mozkových obalů – o těžkou újmu na zdraví. Soudní lékař dále dodal, že průkaz krvácení do mozku, dvojího stáří, byl proveden dne [redacted].2010 při vyšetření magnetickou rezonancí, dne [redacted]. a [redacted].2010 byly zjištěny známky krvácení do sítnic oboustranně a do sklivce. Při vyšetření dne [redacted].2010 bylo prokázáno i čerstvé krvácení nad pravou mozkovou polokoulí, dříve během hospitalizace nediagnostikované. Toto může svědčit o tom, že krvácení v této lokalitě bylo v předchozích dnech nepříliš rozsáhlé a jeho rozpoznání bylo pod rozlišovacími schopnostmi použitých přístrojů a při pokračujícím pozvolném krvácení jeho rozsah přesáhl hranici rozlišovacích schopností těchto přístrojů. Znalec pak dále uzavřel ve shodě se svým konzultantem, že vše svědčí o pro syndrom Shaken Baby Syndrom – SBS. Vzhledem k tomu, že se jedná o mechanismus prudkého, věku dítěte nepřiměřeného silného třesení, které nepatří mezi obvyklé a přiměřené způsoby péče o kojence tohoto věku, lze považovat tento způsob zacházení s dítětem ze soudně lékařského hlediska za mimořádně vystupňované, déletrvající fyzické a psychické útrapy. Konečně znalec uzavřel, že během hospitalizace dítěte ve FN [redacted] nebyly u poškozeného zjištěny žádné vrozené či vývojové vady, nebyla prokázána epilepsie, poruchy cév či krevní srážlivosti. U dítěte nebyly zaznamenány ani žádné komplikace v průběhu provádění očkování dle očkovacího schématu. Vzhledem k tomu, že se jednalo o dítě narozené předčasně císařským řezem v [redacted] týdnu těhotenství, nekojené, vyžadovala péče o poškozeného vyšší nároky a šetrnější zacházení s ním, než by tomu bylo u dítěte narozeného v termínu a zralého.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který zpracoval znalec [redacted] bylo dále zjištěno, že nezletilý [redacted] utrpěl tupý úraz hlavy, kde se jednalo o krvácení pod tvrdou lební plenu nad levou mozkovou polokoulí staršího data (podle vyšetření magnetickou rezonancí stáří 1 – 2 týdny) a čerstvé krvácení nad oběma mozkovými polokoulemi stáří 3 – 7 dní s ložisky ischemie (nedokrevnosti s nedostatečným zásobením mozkové tkáně kyslíkem) v levé mozkové polokouli, dále bylo prokázáno krvácení do sítnic obou očí a do sklivce vlevo, přičemž zranění se projevovalo pohotovostí ke křečím, zvracením, nechutenstvím,, nespavostí, poruchou vědomí a dýchání. Ze soudně lékařského hlediska se jako nejpravděpodobnější mechanismus vzniku zranění [redacted] kojence jeví opakované prudké třesení dítětem s prudkými pohyby jeho nefixované hlavy a krku směrem dopředu a dozadu oproti trupu, fixovanému rukama druhé osoby. Tím došlo k přetržení tzv. přemosťujících cév v mozkových obalech a ke krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenu. Znalec uvedl, že intenzita působícího násilí byla střední až velká. Nezletilý [redacted] byl prvotně ošetřen na dětském oddělení Oblastní nemocnice v [redacted] a poté byl urgentně transportován na dětskou kliniku FN [redacted], kde byl hospitalizován od [redacted]. do [redacted].2010 a poté od [redacted]. do [redacted].2010 na neurologické klinice FN [redacted] Po propuštění byl potom předán k další péči do Dětského centra ve [redacted]. Utrpěné zranění znalec hodnotil jako poškození důležitých orgánů – mozku a mozkových obalů, tedy jako těžkou újmu na zdraví. Znalec dále uvedl, že pokud v době hospitalizace ve FN [redacted] bylo zjištěno další krvácení do mozku nezletilého, toto může svědčit pro to, že krvácení v lokalizaci bylo v předchozích dnech nepříliš rozsáhlé a jeho rozpoznání bylo pod rozlišovacími schopnostmi použitých přístrojů a při pokračujícím

pozvolném krvácení rozsah přesáhl minimální hranici rozlišovacích schopností těchto přístrojů. Charakter utrpěných zranění, charakter příznaků, kterými se projevila, jejich časový průběh svědčí pro mechanismus vzniku prudkým třesením dítěte při nefixované hlavičce, tedy pro syndrom třeseného dítěte (Shaken Baby Syndrom). Vzhledem k tomu, že se jedná o mechanismus prudkého, věku dítěte nepřiměřeně silného třesení, které nepatří mezi obvyklé a přiměřené způsoby péče o kojence tohoto věku, lze považovat tento způsob zacházení s dítětem ze soudně lékařského hlediska za mimořádně vystupňované, opakované, déletrvající fyzické i psychické útrapy.

U hlavního líčení se znalec [redacted] na svůj posudek i jeho dodatek odkázal a stvrdil je a dále dodal, že přetrženy byly ty cévy, které vyživují povrch mozku. Nachází se v mozkových obalech a při prudkých pohybech hlavičky směrem dopředu, dozadu, případně i do stran dochází k tomu, že se tyto cévy napínají tak, jak se mozek pohybuje, až došlo k jejich napínání a přetržení. I když nyní má nezletilý normální neurologický nález, tak přetržené se nemohly zapojit nazpátek. Už trvale nefungují. Po krvácení se postupně smrštili a uzavřeli se, neboť krvácení po určité době ustane a pokud tam není další inzult, který způsobí další přetržení, případně otevření už těch dříve uzavřených cév. To znamená, že zásobování krví těmito přetrženými cévami nefunguje v těch místech, kde jsou přetržené, ale síť těch cév je hustá, takže ostatní cévy to do určité míry zásobují. Cévy nebyly přetrženy jen dvě, určitě jich bylo více vzhledem k zjištěnému plošnému rozsahu. Je to hustá síť cév, ale ani vyšetřovacími metodami se nedá nijak kvantifikovat množství přetržených cév. Každopádně, pokud nyní má normální biologický nález, tak se to zranění v momentální době neprojevuje. Zjištěná krevní sraženina se sama vstřebala. Pokud se týká očí, sklivce je to podobný princip, jako u přemosťujících cév. I v sítnici oka jsou cévy, které vyživují oční kouli a těmi pohyby směrem dopředu dozadu, protože oko je uloženo v očnici, což je rovněž kostěná schránka, dá se to přirovnat k mozku v lební dutině, tak dochází k tomu, že při těch prudkých pohybech se zase přetrhnou drobné cévky a dochází ke krvácení. Byly to ale odlišné cévky od těch přemosťujících cév. Ani zjištěná čerstvá zranění krvácení nemohla být způsobena péčí v nemocnici, ať už převozem rychlou záchrankou z [redacted] do [redacted] případně nějakou jinou činností v nemocnici. Diagnostické úkony, které byly u dítěte prováděny, rozhodně nemohly způsobit zjištěné úrazové změny. Lze předpokládat, že manipulace s dítětem během transportu z domu do Oblastní nemocnice [redacted] a posléze do Fakultní nemocnice [redacted], byla odbornou specializovanou péčí, kdy nedojde k žádným takovým mechanismům, které by mohly vyvolat krvácení. Takže je schopen vyloučit, že by se to mohlo stát až poté, co se dítě dostalo do [redacted] do nemocnice. Zástava dýchání dne [redacted].2010 je jeden z příznaků, který může doprovázet zjištěná poranění. Pokud se týká zmíněného třesení, tak muselo být takové, které není obvyklé. Zejména jde o to, že hlavička dítěte tohoto věku není pevně fixována šíjovými svaly, to znamená, že ty svaly nejsou natolik vyvinuté, aby byly schopny při prudkých pohybech hlavičku zadržovat. To je jedna ze základních pouček o zacházení s dítětem, že při jakékoli manipulaci s ním musí být hlavička držena rukou druhé osoby. Při zmíněném třesení při fixaci trupu a pohybech hlavy bylo jasné, že hlavička dítěte „poletuje“ směrem dopředu a dozadu. Pádem dítěte na desku stolu by mohlo dojít rovněž ke krvácení mezi mozkové obaly, ale je nutno konstatovat, že na hlavičce dítěte při těch vyšetřeních při hospitalizaci nebyla zjištěna nějaká vnější poranění, případně krvácení do těch měkkých tkání kryjících lebku, takže možné to je, při tom dopadu zase dojde k prudkému pohybu mozku, ale je to jednorázový mechanismus a nevysvětloval by

dvojí krvácení různého stáří. To krvácení různého stáří znamená, že zmíněné třesení muselo být minimálně dvakrát. Případně kolikrát víc se říci nedá. Znalec dodal, že tvá na časovém určení zranění, a i když magnetická rezonance na to ukázala až po pár dnech, tak trvá, že dotčené čerstvé krvácení muselo být způsobeno předtím, než ho přivezli do nemocnice v [redacted]. Krvácení narůstalo pomalu. Vzhledem k věku dítěte jsou to drobné cévy s průsvitem milimetrovým, dvoumilimetrovým, třímilimetrovým. Shaken Baby Syndrom je v podstatě potvrzen těmi speciálními vyšetřovacími metodami i klinickými příznaky, to je porucha vědomí, porucha spánku, zvracení, to všechno jsou průvodní znaky nitrolebního poranění. Odpovídalo to tomu syndromu třesení i vzhledem k tomu, že to konzultoval se specialistou [redacted] dětského oddělení [redacted] krajské nemocnice. Dá se říci, že je to s největší pravděpodobností jediný možný mechanismus. Dělaly se testy na srážlivost, lámavost cév, očního zásobování, ale nic nespecifického tam nebylo. Podle dostupné zdravotní dokumentace nebyly prokázány žádné vrozené vývojové vady, poruchy srážlivosti či poruchy cév. Nezjišťoval, zda dítě trpělo vysokým tlakem. Hodnoty krevního tlaku v dokumentaci nebyly uváděny. Ze soudně lékařského hlediska je vyloučeno, aby si dítě zjištěná poraní mohlo způsobit samo například, když mělo křeče a různé záchvaty, nebo když zvracelo. Otázka, zda to, že [redacted] byla v narkóze při porodu a že brala nějaké léky, by mohlo mít na stav dítěte, už přesahuje rámec soudně lékařského hodnocení, to je otázka pro specialistu gynekologa. Podle závěru zjištěná poranění nezletilého nejde vysvětlit jinak, než nepřiměřeným třesením. Znalec dále uvedl, že mimořádně vystupňovanými opakovanými déletrvajícími fyzickými útrapami mínil nestandardní zacházení s dítětem v době, kdy má dítě problémy právě tím prudkým třesením. Toto mohlo dítě i v takovém věku vnímat jako velice nepříjemný, vysloveně fyzicky nepříjemný vjem. Kašel, i ty různé zástavy dechu nebo něco podobného, to už jsou průvodní znaky nitrolebního poranění, ale samozřejmě dítě to zase vnímá jako nepříjemné pocity. Nějaké štípnutí nebo úder do těla nemohl způsobit u dítěte zjištěná zranění. Popisovaný pád na podložku, na zmíněný stůl, by musel zanechat na hlavičce nějakou modřinu, resp. lze předpokládat, že by se vytvořil krevní výron v podkoží v měkkých lebních pokrývkách, ten ale nebyl zjištěn. U nezletilého nebyly prokázány žádné vrozené vývojové vady, poruchy krevní srážlivosti, takže toto nemá vliv na posouzení charakteru utrpěných zranění. Nenašel nějaké chybné postupy lékařů při hodnocení zdravotního stavu [redacted]. Podle toho, jak je to uvedeno ve zdravotní dokumentaci, tak nebyla zjištěna porucha srážlivosti, čili předpoklad je, že to bylo prokázáno specializovaným vyšetřením. Zmíněná zranění nezletilého musela být v intenzitě minimálně střední a nemohlo být způsobeno malou intenzitou. Podobných případů v minulosti posuzoval mnoho. Pokud by nezletilému nebyla poskytnuta včasná specializovaná léčebná a ošetřovatelská péče, tak zjištěné zranění mohlo poškozeného ohrozit na životě. Jednak byly léčeny příznaky poranění, jednak byla prováděna léčba, která měla zmírnit či zastavit narůstání otoku mozku, který je průvodním projevem poranění nitrolebního. Ke zmíněnému poranění nemohlo dojít tím, že s ním jezdila kočárkem přes práh. Pokud se týká houpáním dítěte, záleží, zda při tom houpání je hlavička dítěte fixována nebo není, pokud by nebyla fixována a dítě bylo nějak houpáno, tak zase může docházet ke zmíněným pohybům hlavičky dopředu a dozadu, šíjové svaly hlavičku neudrží a tím pádem by při takovémto způsobu bez fixace hlavičky mohlo dojít ke vzniku zjištěného poranění. Otázka následků do budoucna je otázka pro specialisty neurology a dětské lékaře. Obecně z lékařského hlediska následky vyloučit nelze, ani nelze říct, že by musely být.

Znalec [redacted] dále uvedl, že nebyly zjištěny žádné poruchy na cévách, žádné poruchy srážlivosti, takže jen to, že dítě se narodilo nedonošené neznamená, že intenzita by mohla být menší. Při střední až velké intenzitě by u stejně starého kojence nastaly stejné důsledky jak u nedonošeného, tak u donošeného. Pokud se týká zdrojů, z nichž při zpracování znaleckého posudku vycházel, tak to byla zdravotní dokumentace a materiály, které jsou uvedeny v nálezové části znaleckého posudku. Čerpal i z literatury. Jak již uvedl, posuzoval již vícekrát obdobné případy, takže samozřejmě literaturu k tomu studoval. Nemá ve zvyku uvádět literaturu do znaleckého posudku. Základní informace, které jsou popsány k syndromu třeseného dítěte a jsou obsaženy v různých literárních zdrojích odborných, se neliší. Konzultoval to s odborným konzultantem [redacted], což je [redacted] dětského oddělení [redacted] krajské nemocnice. To, že opakované prudké třesení bylo příčinou krvácení do mozku, resp. do sklivců a do sítnic je nejpravděpodobnější mechanismus, přičemž ta míra pravděpodobnosti se blíží jistotě ze soudně lékařského hlediska. Samozřejmě existují ještě další mechanismy, které mohou vyvolat krvácení do mozku a sklivců. Jak již uváděl, že například prudší úder do hlavičky dítěte, či úder hlavičkou do pevného předmětu může vyvolat také nitrolební krvácení, ale to není ve většině případů provázeno krvácením do sítnice, případně do sklivce, takže soubor zjištěných nálezů a zjištěných specializovanými vyšetřovacími metodami, včetně příznaků nitrolebního poranění svědčí ze soudně lékařského hlediska i na základě konzultace s odborným konzultantem a na základě literárních údajů pro tak zvaný syndrom třeseného dítěte.

Na otázku, zda v okamžiku, kdyby už tam nějaké zranění bylo, např. z dne [redacted].2010, a nezletilý byl vyšetřován dne [redacted].2010, zda by se to muselo na neurologickém obrazu projevit znalec [redacted] uvedl, že je otázka, jak dalece nebo v jakém rozsahu bylo prováděno zmíněné neurologické vyšetření, ale obtíže nebo příznaky nitrolebního poranění můžou mít kolísavý charakter, to znamená, že v určitých intervalech můžou nastupovat příznaky jako je zvracení, poruchy dechu, poruchy vědomí a podobně a v mezidobí může být interval „normálního“ stavu. To jsou vnější projevy. Pokud by tam bylo skutečně krvácení, tak se dá zjistit jen specializovanými vyšetřovacími metodami, ultrazvukem, magnetickou rezonance, CT vyšetřením.

Ke kopii zprávy z [redacted].2010 [redacted] a kopii zprávy ze dne [redacted].2010 [redacted], obě z Nemocnice [redacted] vztahujících se k poškozenému [redacted], znalec uvedl, že zpráva z [redacted] je zpráva dětského oddělení, ne ze specializovaného neurologického vyšetření, ta druhá zpráva, tam se jedná o standardní základní neurologické vyšetření bez specializovaných metod, které by byly zaměřeny na možnost nitrolebního poranění. V žádné z předložených zpráv nejsou uváděny takové příznaky, které by mohly vést k úvahám o diagnóze nitrolebního poranění. Samozřejmě nezkoumal okolnosti transportu poškozeného, nebyl mu přítomen, ale lze předpokládat, že pokud se o dítě stará kvalifikovaný zdravotnický personál jak při transportu, tak při vyšetřeních, tak nemůže dojít k žádnému takovému mechanismu, který by způsobil zjištěná poranění, a pokud by došlo k nějakému pádu dítěte, pak zase dle zdravotnických standardů lze předpokládat, že by toto bylo uvedeno ve zdravotnické dokumentaci. Konstatuje tedy, že dle obvyklých způsobů manipulace s pacienty a zdravotnických standardů při ošetřování pacientů nedochází k takovýmto případným mechanismům, které by mohly zapříčinit vznik zjištěného zranění. Samozřejmě teoreticky k nim může dojít. Pokus se týká intenzity působeného násilí, tak nelze určit jaká

konkrétní síla na hlavičku [redacted] působila. Tento znalecký posudek je ze soudně lékařského hlediska, není fyzikální nebo biomedicínský, takže síla působení se neurčovala, ani toho není schopen, musel by mít konzultanta z příslušných oborů. Síla a intenzita je rozdíl, je myšlena intenzita pohybu hlavičky oproti trupu. Rozhodně při malé intenzitě, kdy by nedocházelo k prudkým pohybům hlavičky dopředu a dozadu, by ke vzniku takto závažného poranění nedošlo. Čili musí být vyvinuta intenzita minimálně střední až velká, aby došlo k tomu, k čemu došlo, to znamená k přetržení přemosťujících cév a krvácení do nitrolebního prostoru. Kritéria pro to, aby se stanovila intenzita třesení, jsou kritéria soudně lékařská, která byla stanovena odbornou soudně lékařskou společností, kdy zmíněná intenzita je hodnocena ve stupnici: malá, střední, velká. Všechno další už jsou fyzikální a matematické výpočty, případně biomechanické výpočty. Jak již uvedl, při malé intenzitě by ke vzniku takovéhoto poranění nedošlo, musí k němu dojít minimálně střední, případně až velkou intenzitou. Ta intenzita se vztahuje k pohybům hlavičky, to znamená, že to není žádný propočet fyzikálních faktorů působících při nárazech mozku na lební kosti a podobně, ale samozřejmě v literatuře biomechanické jsou uváděny i hodnoty newtonů, přetížení ve smyslu G a podobně, ale není fyzik, takže tím se nezabývá. Intenzita násilí nesouvisí s tím, že [redacted] nemá žádné trvalé následky. Toto není o intenzitě působícího násilí, to je to o rozsahu vzniklého poranění, podle kterého potom vznikají nebo nevznikají trvalé následky. Na syndrom třeseného dítěte se neupnul prostě ho konstatuje, protože všechny podklady svědčí pro to, že se jedná o syndrom třeseného dítěte. Pokud by u dítěte byla zjištěna například porucha srážlivosti krve, porucha cévní ve smyslu vývojové vady na nitrolebních cévách, pak by to bral v úvahu, ale protože všechny tyto možnosti byly vyloučeny, tak jediným mechanismem přicházejícím v úvahu ze soudně lékařského hlediska je syndrom třeseného dítěte. Lze uzavřít, že souhrn nitrolebního poranění a nitroočního poranění jednoznačně svědčí pro syndrom třeseného dítěte a tyto změny, tedy krvácení mezi mozkové obaly a do sítnice a sklivce nemohly vzniknout pouze při zvracení dítěte či křečových stavech. Nemůže dojít k tomu, že když se natolik zvýší nitrolebeční tlak, že tomu dítěti pak vzniknou retinální hemoragie. Toto nejde a zároveň nelze, aby to vznikalo současně, to znamená, aby vznikalo nitrolební krvácení a zároveň krvácení do sítnic, to jsou zcela typické příznaky syndromu třeseného dítěte. Nemusel uvažovat o Valsalvově retinopatii, či Tersonově syndromu, či Purtscherově retinopatii, a to proto, co už uvedl, neboť souběh nitrolebního a nitroočního krvácení nemůže souviset s uváděnými mechanismy. K citaci obhájce z odborné literatury ve smyslu definice Tersonova syndromu znalec uvedl, že je tam rozebírána příčina vzniku nitroočního krvácení s krvácením mezi měkké lební pleny z výdutě mozkové tepny, čili je to změna chorobná. U posuzovaného kojence žádné vývojové vady, chorobné změny na mozkových cévách prokázány nebyly. A nejednalo se o krvácení mezi měkké mozkové pleny, ale o krvácení pod tvrdou lební plenu. Zodpovězení toho, jaké probíhají v tělíčku nezralého kojence procesy, jak se mění nitrožilní tlak dítěte, když má křeče, silné zvracení, silný křik, apnoické pauzy, přísluší posuzovat dětským lékařům. Na tuto otázku by nejlépe mohl odpovědět pediatr.

Znalec [redacted] dále uvedl, že ve zdravotnické dokumentaci, kterou měl k dispozici, je výslovně uvedeno, že u dítěte nebyla prokázána epilepsie a je výslovně uvedeno, že dítě epilepsií netrpí. To, že zmíněné dítě bralo prášky proti epilepsii, nemůže posuzovat, to je věc ošetřujících lékařů. Otázka, zda změny tlaku mohly způsobit vznik zmíněného zranění, které bylo zjištěno u dítěte, by byla pro posouzení pediatrem, ale z obecně medicínského hlediska není známo, že by při zvracení nebo bezdeší docházelo ke vzniku

zjištěných změn, to znamená ve smyslu nitrolebního krvácení a nitroočního krvácení. Nejsou známy případy, že by při zvracení, i zvracení obloukem, případně při plynatosti, došlo k takovým změnám, jaké byly zjištěny. Dále by uvedl, že i z pozice klinických lékařů, v jejich zprávách jsou ty nálezy na mozku a očích hodnoceny jako úrazové změny. Pokud se jednalo o zvracení, tak toto mohlo být jedním z průvodních příznaků nitrolebního poranění. Ve zdravotní dokumentaci, kterou měl k dispozici, je uváděno, že očkování dle očkovacího schématu proběhlo bez komplikací, to znamená, že tam není žádný údaj, že by došlo ke zhoršení zdravotního stavu dítěte po očkování. Ošetřující dětská lékařka nemohla, pokud na dítěti nebyly zevní projevy, diagnostikovat nitrolební poranění, a pokud je konstatováno, že po očkování nedocházelo ke komplikacím, tak lze předpokládat, že ani nedošlo ke zhoršení stavu, ve smyslu zhoršení nitrolebního krvácení. Pokud by došlo k nějaké reakci na podanou vakcínu, což by se projevilo jakýmisi příznaky, tak by to patrně bylo uvedeno v dokumentaci, že došlo ke komplikacím po očkování, a pak by mohlo dojít v určitých případech ke zhoršení toho nitrolebního poranění. Spíše k jeho zrychlení, to znamená, že by narůstalo krvácení rychleji a rychleji by se projevilo. Nové krvácení ne, ale to stávající by se mohlo, ale nemuselo, zintenzívnit. To by zase záleželo na charakteru té poočkovací reakce. Pokud se týká to, že ze závěrečné zprávy Fakultní nemocnice [redacted] vyplývá, že poškozenému byl předepsán lék [redacted] znalec uvedl, že to by bylo zase na vyjádření ošetřujících lékařů, proč podali tento lék a jestli je to lék na epilepsii. Vycházel z toho, že byl uveden údaj, že epilepsie nebyla prokázána. Proč tento lék byl podáván a zda je na epilepsii či eventuálně na prevenci křečových stavů, to není schopen ze soudně lékařského hlediska posuzovat, to je věc ošetřujících lékařů. Pokud se týká otázky na vyloučení tzv. Valsalvovy retinopatie znalec zopakoval, že souběh nitrolebního a nitroočního poranění jednoznačně svědčí pro syndrom třeseného dítěte. Každé to izolované zjištění by mohlo vzniknout i jinými mechanismy, ale pokud je to v souběhu, je to charakteristické pro syndrom třeseného dítěte. U nezletilého nejsou konstatovány žádné projevy např. onemocnění cév. S obžalovanou se nesetkal ani nekonzultoval. To, že se jednalo o prudké, věku dítěte nepřiměřeně silné třesení a že toto třesení bylo vystupňované a opakované, dovodil z toho, že se nalezlo krvácení různého stáří, tedy se jednalo nejméně o dva inzulty. Protože již při tom prvním inzultu vzniklo poranění, obdobným mechanismem došlo ke stupňování toho úrazového poškození nitrolebního i nitroočního. Je to hodnocení ze soudně lékařského hlediska a vlastní posouzení, zda se jednalo o týrané dítě není záležitostí znalce. To, že obžalovaná v minulosti trpěla epileptickými záchvaty je ve zdravotnické dokumentaci uvedeno. Zda může mít tato skutečnost vliv i na to, že by tímto onemocněním mohl trpět i [redacted] je otázka pro genetika, ale znovu uvádí, že ve zdravotnické dokumentaci je výslovný údaj, že epilepsie u nezletilého nebyla prokázána. Křeče, apnoické pauzy s následnou hypotonií, jsou právě charakteristické příznaky pro nitrolební poranění. Pokud je tam uváděna hypotonie, což je ochabnutí svalů, tak to rozhodně nesvědčí pro epileptický záchvat.

Z lékařské zprávy Oblastní Nemocnice [redacted] (č. l. 192 a 429) bylo zjištěno, že dne [redacted].2010 v 20.39 hodin k nim na dětské oddělení přivezla obžalovaná [redacted], neboť byl odpoledně mrzutý, 2x zvracel, naposledy okolo 18. hodin. Objektivně zjištěny příznaky virózy a závěr vyšetření zněl na chřipku s jinými projevy, virus neidentifikován. Nebyly obžalovanou uváděny ani křeče, ani zástava dýchání apod.

Z lékařské zprávy Oblastní Nemocnice (č. l. 428) bylo zjištěno, že dne .2010 v 9.57 hod. bylo na neurologické oddělení provedené vyšetření nezletilého se závěrem, že vývojově odpovídá korigovanému věku.

Ze sdělení FN (č. l. 265) bylo zjištěno, že nezletilému byla provedena vyšetření na CT i magnetickou rezonancí, která odhalila poranění různého stáří, z čehož vyplývá podezření na týrání dítěte.

Ze zpráv odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v (č. l. 228, 257 – 258, 266 – 267) bylo mimo jiné zjištěno, že nezletilý byl od .2010 umístěn do péče Dětského centra , kde bylo umožněno se o něj nadále starat. Obžalovaná pod odborným dohledem o pečovala a za celou dobu nebyl v její péči spatřen jakýkoliv negativní projev k nezletilému . Naopak se mu intenzivně věnovala a je na ni citově vázán.V případě nemoci k nezletilému vstává a pečuje o něj podle instrukcí ošetřující lékařky. Nezaznamenali sebemenší projev násilného chování vůči nezletilému. bývala lehce nervózní ve stresových situacích, ale umí je zvládnout.

Z další zprávy odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v (č. l. 419) bylo zjištěno, že při opakovaných šetřeních v rodině obžalované (poslední bylo provedeno dne .2013) byl nezletilý shledáván jako velmi čiperný chlapec s nadváhou. Řeč je dyslálická. Jeho schopnost soustředění je krátkodobá, u jednotlivé činnosti vydrží pouze několik minut, je neustále v pohybu. Občas se u něj objevují záchvaty vzteku, jejichž četnost ubývá. Vztah s se jeví jako láskyplný, rovněž reakce na nezletilého jsou v naprostém pořádku.

Ze zprávy z .2012 (č. l. 420) bylo zjištěno, že s obžalovanou je v kontaktu. Naposledy dne .2012, kdy řešily výchovu a zvládání hyperaktivity u nezletilého Byla doporučena návštěva psychologa. Očkování chlapce je v pořádku, nemocnost malá, bez úrazů. K péči o dítě nemá námitek.

Z lékařské zprávy Oblastní Nemocnice (č. l. 508) bylo zjištěno, že dne .2013 bylo na neurologické oddělení provedeno vyšetření nezletilého se závěrem, že neurologický nález odpovídá věku dítěte.

Ze zprávy Sdružení ozdravoven a léčeben okresu Dětské centrum (č.l. 346 – 346 pv) bylo zjištěno, že nezletilý byl v jejich zařízení umístěn od 2010 do .2011. Od .2010 pobývala v jejich zařízení i nezletilého . Od přijetí spolupracovala s ošetřujícím personálem, byla nekonfliktní, plnila všechny zadané úkoly. Péči o nezletilého zvládala bez problémů, chovala se k němu hezky, mluvila na něj, hrála si s ním. V situacích, které byly ošetřovatelsky náročnější, působila zpočátku pobytu lehce nervózně, ale zvládala je. Vyšetření mozku nezletilého na neurochirurgii v 2011 bylo se závěrem, že hemoragie jsou vstřebány, nález je normální a dále již bez kontrol. Za celou dobu pobytu nezaznamenali sebemenší projev násilného chování vůči nezletilému. V případě nemoci k nezletilému vstává a pečuje o něj podle instrukcí ošetřující lékařky. K měla vytvořen silný citový vztah a i nezletilý byl na ni velmi fixován. Za celou dobu pobytu nezl.

[redacted] v péči [redacted] nic nescházelo. [redacted] mu věnovala veškerý čas, nenechávala ho hlídat sestřičkám. Casto chodili na zahradu nebo na vycházky mimo dětské centrum. Nezletilý [redacted] byl dne [redacted].2011 propuštěn spolu s [redacted] z důvodu neprodloužení předběžného opatření o jeho umístění.

Z protokolu o ústním jednání odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v [redacted] ze dne [redacted].2010 (č. l. 262), který sepsali [redacted] a [redacted] s obžalovanou [redacted] bylo zjištěno, že obžalovaná uvedla, že předtím již byla vyslýchána policií CR a dodala, že je pravdou, že asi před 3 týdny z výšky asi 20 cm prudčeji položila [redacted] na stůl. Tehdy hodně plakal a chtěla ho rychle přebalit. Někdy se [redacted] třese, když pláče. Když si všimla, že nedýchá, tak volala záchranku. [redacted] hodně plakal, měl bolení, což řešila již dříve s paní [redacted]. Chce se [redacted] věnovat, rozhodně mu nechtěla ublížit. Nenapadlo jí, co by takové houpání mohlo způsobit. Se zápisem byla obžalovaná seznámena, s jeho obsahem souhlasila, což stvrdila svým podpisem.

Z protokolu o ústním jednání odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v [redacted] ze dne [redacted].2010 (č. l. 263), který sepsali [redacted] a [redacted] s [redacted] bylo zjištěno, že nezletilý se doposud sám neotáčí z břicha na záda a naopak. Obžalovaná jim sdělila, že [redacted] hodně opláče a že ho nezvládá. Zranění [redacted] bylo bezpochyby způsobeno cizím zaviněním – [redacted] se k tomu v podstatě přiznala.

Z protokolu o ústním jednání odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v [redacted] ze dne [redacted] 2010 (č.l. 421 – 421 pv) bylo zjištěno, že na zmíněný úřad se dostavila obžalovaná a její [redacted] s tím, že obžalovaná uvedla, že nesouhlasí s umístěním [redacted] do Dětského centra ve [redacted]. [redacted] rozhodně neublížila úmyslně. Nenapadlo jí, že by mu mohla ublížit tím, že ho houpe, dává do výšky a asi i třese. Nikdy jí nenapadlo, že mu to může ublížit. Chápe, že její obvinění je závažné a je ochotna se podrobit čemukoliv, co by prokázalo, že [redacted] neublížila úmyslně a hlavně, že se již vyvaruje veškerého zacházení, které je jak zjistila nebezpečné, ale o kterém neměla ponětí. [redacted] nezletilého pak při tomto jednání uvedla, že je pravdou, že [redacted] se jednou bouchl při blbnutí na [redacted] klíně do hlavy. Nepřipadalo jí to jako velká rána.

Soud přihlížel i k dalším protokolům o ústním jednání odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu v [redacted] a to ze dne [redacted].2010 a [redacted].2010 (č.l. 422 - 424).

Přehled soudních rozhodnutí i ostatních opatření ve vztahu k nezletilému [redacted] je dokumentován v opatrovnickém spisu sp.zn. 30P 240/2010 Okresního soudu v Jičíně.

Charakter poranění nezletilého včetně záznamu o výjezdu RZP je zadokumentován lékařskými zprávami a dalšími doklady jak z Oblastní nemocnice [redacted], tak z FN [redacted] (dětské kliniky, oddělení JIP a neurologické kliniky). Viz především č. l. 192, 232 – 255, 264 -265).

Lze uzavřít, že nezlitý [redacted] byl předčasně narozený s nízkou porodní vahou. V pozdější době k ošetřující lékařce [redacted] obžalovaná se [redacted] docházela na

kontroly a dále i pro bolesti bříška. Obžalovaná byla jako [redacted] poučena o tom jak se má chovat ke svému malému dítěti, zejména pokud jde o správné držení dítěte, fixování jeho hlavičky a i o zvýšené péči o takto předčasně narozené dítě.

Ke skutkovým zjištěním:

Po takto provedeném dokazování procesní strany neměly důkazní návrhy a i soud dospěl k závěru, že na základě takto provedeného rozsahu dokazování je věc možno meritorně rozhodnout.

Před soudem provedenými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaná [redacted] minimálně 2x, tedy opakovaně, se svým [redacted] nepřiměřeně třásla bez fixace jeho hlavy, a to za situace, kdy plakal a nechtěl spát a tímto mechanismem pak u něho vznikl následek na zdraví tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Dále bylo prokázáno, že dne [redacted].2010 nezletilého [redacted] nešetrně položila na stůl, přičemž se uhodil do hlavičky. Tímto dílčím konáním však zjišťovaný zdravotní následek na zdraví kojence nebyl způsoben.

Úvodem lze uvést, že námitky obhajoby, že znalecký posudek znalce [redacted] je zkratkovitým a neúplným pohledem znalce [redacted], že je neúplný a značně rozporuplný a v mnoha závěrech chybný, soud nepřijal. Zcela standardně byl za účelem objasnění povahy a závažnosti újmy na zdraví, kterou nezletilý [redacted] utrpěl, a mechanismu jejího vzniku, tedy k objasnění následku jako znaku trestného činu a příčiny jeho vzniku, přibrán soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ([redacted]), tj. znalec, kterému řešení takovýchto otázek přísluší, resp. je k tomu oprávněn. Zmíněný znalec si pro účely vypracování posudku přibral odborného konzultanta, [redacted] dětského oddělení [redacted] krajské nemocnice, které je rovněž znalcem zapsaným v seznamu znalců v oboru zdravotnictví, a to odvětví pediatrie. Znalec tak s konzultantem řešil otázky právě s ohledem na věk nezletilého a skutečnost, že šlo o dítě předčasně narozené, se zřetelem na vývoj poškozeného a jeho zdravotní stav před činem. Při opatření tohoto posudku bylo tedy postupováno v souladu se zákonem a není proto třeba přibírat znalce dva.

Znalec i konzultant měl k dispozici zdravotní dokumentaci nezletilého dokumentující okolnosti jeho narození a vývoje, zejména měl k dispozici dokumentaci zachycující průběh vyšetření, kterým byl nezletilý podroben a zjištění, která byla v této souvislosti učiněna. K dispozici měl i zprávy o výsledcích odborných vyšetřeních učiněných při přijetí nezletilého k hospitalizaci či v průběhu hospitalizace, jejichž kopie jsou obsahem spisu (šlo o vyšetření ultrazvukem, magnetickou rezonancí, na oční ambulanci, na neurologickém oddělení, dále šlo o EEG, vyšetření biochemické, mikrobiologické a hematologické). Znalec tedy své závěry učinil s ohledem na výsledky celé řady provedených odborných vyšetření, takže pochybnosti o nedostatečnosti takového postupu nejsou na místě. Toto lze vztáhnout i k obhajobě o tom, že nebyla zkoumána případná predispozice nezletilého ke krvácivosti či poruše srážlivosti krve, neboť znalec při svých závěrech vycházel i z výsledků hematologie. Znalec [redacted] je zkušeným znalcem, který posudky daného odvětví zpracovává běžně a v řadě srovnatelných případů.

Přestože obžalovaná své jednání popírá, tak byla usvědčena komplexem provedených důkazů:

Především je tedy nutno zmínit znalecký posudek z odvětví soudního lékařství a podrobný výslech znalce [redacted] před soudem, který podrobně popsal a při hlavním líčení při kontradiktorním řízení i obhájil své závěry. Pro své závěry měl znalec k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci nezletilého poškozeného, opíral se i vyjádření konzultanta, jež má znaleckou specializaci na dětské pacienty. Soud v souladu s vývody znalce uzavřel, že mechanismem vzniku zjištěných zranění muselo být nepřiměřené třesení při nefixované hlavičce kojence. Znalec logicky zdůvodnil proč k tomuto závěru dospěl a proč právě jen při souběhu krvácení do mozku a do sítnic či sklivce nemohlo být zranění kojence způsobeno jiným než jím uvedeným mechanismem, ač obhajoba nabídla celou řadu podle ní možných variant vzniku zjištěných zranění. Znalec se vždy k jednotlivým nabízeným způsobům vzniku vyjádřil a vždy je vyloučil. Znalec se vypořádal i s obsáhlými námitkami obhajoby, co do různých syndromů, pojetí nemocí, úrazů či zdravotních následků či jejich příčen. V tomto směru lze odkázat na podrobnou citaci výslechu znalce před soudem. Znalec také popsal stáří obou krvácení s tím, že prudkému nepřiměřenému třesení, které způsobilo zmíněné krvácení, byl nezletilý podroben minimálně (právě) dvakrát. Samostatný náraz do hlavičky zjištěné následky na zdraví způsobit nemohl, což podporuje i zjištění, že na hlavičce nezletilého nebyl zjištěn žádný hematom, jehož existence by musela podobný úder doprovázet. Samotný pád na stůl také by nevysvětloval dvojí krvácení, tj. krvácení pod tvrdé pleny mozkové a současné krvácení do oční sítnice či sklivce. Tento zásadní znalecký závěr spolehlivě vylučuje celou řadu námitek obhajoby do toho, že syndrom třeseného dítěte nebyl zjištěn. K nepřiměřenému třesení s dítětem při nefixované hlavičce tak muselo dojít zcela evidentně dvakrát a u takto malého dítěte, kdy jeho hlava není fixována, je takovýto způsob zacházení naprosto zakázán, neboť hlavička dítěte ještě není pevně fixována šíjovými svaly. Tato skutečnost byla obžalované známa, což dokládá především výpověď ošetřující [redacted]. Ostatně obžalovaná ani přímo to, že by o tomto nebyla poučena nepopírá. Při zmíněném třesení došlo k přetrhání cév v mozku a cév v sítnici, které již nikdy nebudou funkční, a intenzita působícího násilí byla střední až velká.

Jak to uvedl znalec, nedošenost poškozeného neměla vliv na možnost vzniku zjištěného následku. Nebyly prokázány žádné poruchy srážlivosti krve ani vývojové vady cév. S tímto koresponduje i sdělení ošetřující [redacted], že u nezletilého nepozorovala žádnou neobvyklost a dítě bylo zdravotně v pořádku. Pokud by [redacted] skutečně trpěl nějakou vadou srážlivosti krve či jinou vývojovou neobvyklostí muselo by se to nutně projevit již v jeho prvních měsících života, což se nestalo. Testy srážlivosti ostatně byly u nezletilého prováděny i podle sdělení [redacted]. Bylo také vyloučeno, aby si dotčená zranění mohl kojenec způsobit sám, což vedle znalce [redacted] potvrdil objektivně zjištěný fakt, že nezletilý nebyl v té době vůbec schopen se sám otočit z břicha na záda a naopak. Cizí zavinění pak potvrzuje i svědek [redacted], resp. [redacted].

Otázky ještě nedostatečného vývoje všech orgánů nezletilého, spočívající například ve vyšší ranivosti apod. zodpověděl znalec soudní lékař, ať již v rámci posudku či při svém výslechu před soudem. Tento znalec se zaobíral podrobně zdravotním stavem nezletilého kojence a uzavřel, že nedozrálost dítěte nemohla mít za následek jeho zvýšenou zranitelnost

ať již se jedná o cévy, mozek či krvácivost. Nebylo zjištěno ani to, že by lékaři při hodnocení klinického stavu poškozeného postupovali nestandardně.

Pokud jde o námitku obhajoby, že by dotčená zranění mohla vzniknout při transportu kojence či při jeho vyšetřování ve zdravotnických zařízení lze odkázat na příslušnou zdravotní dokumentaci, kde nejsou uvedeny žádné indicie, že by tomu tak bylo. Navíc pádem či podobně zranění nezletilého vzniknout nemohlo. Nepřiměřené třesení při ošetřování a vyšetřování nepřipadá jako metoda v úvahu. S tímto pak také souvisí to, že na těle dítěte nebyly zjištěny žádné hematomy ani jiné podobné následky jako jsou škrábance, jizvy a podobně. Tento závěr lze opřít jak o zdravotnickou dokumentaci nezletilého, o vývody znalce [redacted] i o svědectví [redacted] (dříve [redacted]), která vyloučila, že by v průběhu vyšetření nezletilého v [redacted] nemocnici mohla být dítěti způsobena zjištěné zranění, či o svědectví lékařů a personálu [redacted] FN.

Pokud se týká trvalých následků do budoucna, tak tyto nezávisí na intenzitě třesení, ale na rozsahu krvácení.

Námitka obhajoby o tom, že zjištěná zranění mohl nezletilý utrpět v průběhu těhotenství nebo při porodu lze mít úspěšně za vyvrácené jednak tím, jakým časovým intervalem soudní znalec stanovil vznik zjištěných krvácení tak i tím, co bylo čerpáno z jeho zdravotní dokumentace, což lze popsat slovy svědkyně [redacted] o tom, že byť byl nezletilý předčasně narozený, tak byl zdravý. Teprve v [redacted] roku 2010 se měly začít projevovat určité zdravotní problémy projevující se podle obhajoby v neklidu a plačtivosti. V této souvislosti lze dodat, že dne [redacted] 2010 se nezletilý podrobil v Oblastní nemocnici [redacted] neurologickému vyšetření s tím, že se u něho nevyskytovaly akutně žádné obtíže a toto běžné neurologické vyšetření neuvádí žádnou odchylku od normálního stavu. Soud tak uzavřel, že zdraví [redacted] při porodu poškozeného, jeho nedonošenost a nezralosti se na vzniku jeho zdravotních následků nepodílel.

Pokud se týká epilepsie, tak znalec [redacted] uvedl, že její existence nebyla prokázána, ač proti ní byly nezletilému aplikovány léky a z Oblastní nemocnice [redacted] odjížděl s touto diagnózou. Zásadní však je, že zjištěné nitrolební a nitrooční krvácení nebylo vyvoláno nějakou nemocí dítěte, ale právě úrazovou změnou při jeho nepřiměřeným třesením při nezafixované hlavičce. Navíc stav nezletilého při převozu RZP nesvědčil pro epileptický záchvat. Ani ve FN [redacted] epilepsii u nezletilého nediagnostikovali.

Nebylo tedy možné, že by zjištěné zranění nezletilého mohlo vzniknout při jiném mechanismu než nepřiměřeným třesením. Jak uvedeno shora při pádu, údery či jiným násilným konáním vůči kojenci by nevzniklo současně krvácení do mozku a krvácení v sítnici očí. Následek na zdraví zjištěný u poškozeného tedy nemohl vzniknout ani intenzivními záchvaty pláče, vzteku, jeho plynatostí či křečemi v břichu či tzv. „křečováním“ ani v průběhu těhotenství obžalované či porodu.

V souladu se znaleckými vývody znalce [redacted] pak soud uzavřel, že nejen ze soudně lékařského hlediska, ale i z hlediska právní teorie, nezletilý utrpěl zranění, které je nutno hodnotit jako poškození důležitých orgánů, a to mozku a mozkových obalů, tedy jako

těžkou újmu na zdraví. Mechanismus prudkého, věku dítěte nepřiměřeně silného třesení, rozhodně nepatří mezi obvyklé a přiměřené způsoby péče o kojence daného věku a takovýto způsob zacházení s dítětem lze považovat za vystupňované, opakované a déletrvající fyzické a psychické útrapy.

Dalším usvědčujícím důkazem proti obžalované (zejména mechanismu třesení) jsou výpovědi svědkyň [redacted] a [redacted], sociálních pracovnic, a jimi sepsané protokoly o ústních jednáních především s obžalovanou. Těmto osobám obžalovaná sama potvrdila nejen ono upadnutí syna na podložku stolu, ale především to, že s ním třásla, že ho houpala podobně, protože dlouho a silně plakal. Podstatou těchto tvrzení obžalované, ať již získaných z výpovědí obou svědkyň nebo z obsahu protokolů o ústních jednání, které stvrdila svým podpisem, je to, že obžalovaná nezpochybňovala, že zranění [redacted] způsobila ona, ale to, že tak neučinila úmyslně, respektive, že [redacted] nechtěla ublížit, případně, že nevěděla, že by mu mohla ublížit houpáním, dáváním do výšky či třesením. V dané fázi tedy obžalovaná připouštěla, že zranění [redacted] způsobila ona, a to právě aktivitami, které jsou popsány shora a v nichž je zahrnuto i třesení dítětem. Tento důkazní materiál tak významně přispívá k usvědčení obžalované.

Soud tedy neměl pochybnosti, že by zranění poškozenému nezpůsobila obžalovaná, respektive uzavřel, že bylo s dostatečnou mírou jistoty prokázáno, že popsaná zranění nezletilého s vyústěním v krvácení do jeho mozku a do nitroočního prostoru způsobila právě obžalovaná [redacted]

Shora uvedené skutečnosti pak je nutno konfrontovat i s posudkem [redacted], která popsala to, že nezletilý prožíval újmu tělesnou i psychickou a uvedla také proč.

Svědkyně [redacted] prokázala i to, že i při návštěvách v rodině obžalované byla tato opakovaně poučena o tom, jak zacházet s dítětem, a to včetně nutnosti fixace jeho hlavičky. Obžalovaná informacím o tom, jak má s dítětem zacházet rozuměla. V průběhu doby nezjistila, že by se obžalovaná o [redacted] nestarala dobře ani na jeho těle nezjistila žádné známky týrání. [redacted] s ní opakovaně konzultovala zdravotní stav dítěte, když plynatost řešily poprvé dne [redacted]. 2010 (což odpovídá zápisu ve zdravotní dokumentaci). Nebylo jí však známo, že by nezletilý od [redacted].2010 týden zvracel, natož, že by z vracel do oblouku.

Všechny shora uvedené úvahy je pak dále nutno poměřovat s dalším zásadním důkazem, jímž je znalecký posudek o duševním stavu obžalované, který před soudem oba jeho zpracovatelé obhájili. Kromě toho, že z tohoto posudku lze odvodit, že obžalovaná jednala jako plně příčetná osoba a je tudíž za své jednání odpovědná lze poukázat na to, že obžalovaná jako nevyzrálá a simplicitní osobnost, má sklon k unáhleným přehnaným reakcím v zátěžových situacích. V zátěži má dispozice k napětí, dráždivosti, nervozitě a úzkosti. V situaci, kdy její nezletilý [redacted] delší dobu plakal a nezvládala ho utišit standardními metodami, u obžalované právě docházelo k vleklému zátěžovému stavu, který řešila unáhleně a přehnaně třesením s dítětem, což byla nejkratší, ale přehnaná reakce na zátěž, která jí dráždila a dováděla k úzkosti, a to mimo jiné právě proto, že k [redacted] měla dobrý vztah a chtěla jej (bohužel) za každou cenu utišit. Nejednalo se sice o nějakou chorobnou

agresivitu, když její motivací při použití mechanismu afektivního a zkratkovitého jednání, nebylo primárně dítěti ublížit, ale utišit ho. Ale v této zátěži pláče a nespavosti dítěte v silném rozrušení, že péči o milované dítě nezvládá s ohledem na svoje osobnostní predispozice zvolila neadekvátní způsob, a to nepřiměřené třesení při nefixované hlavičce. Byť tedy v prvém plánu [redacted] ublížit nezamýšlela, musela si být vědoma toho, že v daném kojeneckém věku zmíněným nepřiměřeným třesením může nezletilému způsobit těžkou újmu na zdraví, a pro případ, že se tak stane, tak s tímto následkem s ohledem na použití střední až velké intenzity násilí musela být i s ohledem na nízký věk dítěte srozuměna. Je evidentní, že u [redacted] kojence bez fixace jeho hlavičky nelze provádět žádné rychlejší či prudší pohyby s tělem dítěte. Pokud toto obžalovaná nerespektovala, tak byla srozuměna s tím, že dítěti ublíží, ač sama na to přímo v tom konkrétním okamžiku myslet nemusela.

S ohledem na provedené dokazování tedy soud oproti obžalobě popis skutku upravil především v době páchání, kdy z období od [redacted] 2010 do [redacted] 2010, ponechal ve vině obžalovaná období od počátku [redacted] 2010 do [redacted].2010, a o to, že se na místo sedmi dílčích ataků, když tato kvantita se neopírala za řádný procesně způsobilý důkaz, se dopustila nejméně dvou ataků nepřiměřeným třesením nezletilého. Zde soud důsledně vycházel z vývodů znalce [redacted]. V souladu s obhajobou obžalované, ale i s ohledem na další důkazy, z nichž je možno poukázat především na vývody znalců o duševním stavu obžalované pak soudu uzavřel, že obžalovaná se dotčeného jednání dopustila ve stavu silného rozrušení z péče o dlouhodobě a opakovaně plačícího novorozeného [redacted] ve snaze jej utišit a proto i tuto skutečnost vyjádřil v popisu skutku.

K právnímu hodnocení:

Z popisu skutku je evidentní, že obžalované bylo prokázáno, že se svým [redacted] minimálně, respektive právě dvakrát, nepřiměřeně intenzitou střední až velkou třásla a že právě toto její konání zapříčilo zjištěné zranění jejího [redacted]. Obžaloba navrhla toto její konání kvalifikovat jednak jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť týrala osobu, která byla v její péči a tento čin spáchala trýznivým způsobem. Současně navrhla, aby v jednočinném souběhu bylo její konání kvalifikováno i jako zvlášť závažný zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví a čin spáchala na dítěti mladším 15ti let.

Z pohledu tohoto návrhu je pak nutno uvést, že pod pojmem týrání se rozumí zlé nakládání se svěřenou osobou, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří, přitom trvalost pachatelova jednání nutno posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Nevyžaduje se, aby šlo o jednání soustavné nebo delší dobu trvající. Může jít o kruté nakládání působením fyzických útrap, ale i o zlé nakládání v oblasti psychické. Stejně tak se nevyžaduje, aby u svěřené osoby vznikly následky na zdraví, ale musí jít o jednání, které týraná osoba pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří. U kojence je pak charakter takovéhoto jednání nutno posuzovat i v závislosti na jeho věku, neboť tento nedokáže vyjádřit své potřeby, názory či nespokojenost v zásadě jinak než pláčem či l vztekem. Samozřejmě i osobu takto nízkého věku lze týrat i tím, že mu nejsou plněny základní potřeby a jeho pláč je pak tlumen.

Obžalované bylo prokázáno dvojí věku nepřiměřené třesení a ono upadnutí nezletilého na podložku stolu. Dlužno však dodat, že tato konání obžalované nebyla primárně vedena snahou dítěti ublížit, zle s ním nakládat, že v situaci vleklé psychické zátěže se mu snažila pomoci a utišit jeho pláč. Obžalovaná se tedy nechtěla chovat k svému [redacted] zle či krutě a její motivace byla tedy v zásadě vedená mateřským citem [redacted] zklidnit. Pak tu ovšem chybí úmysl (záměr) pro ono zlé nakládání. Je tu tedy neexistence této skutečnosti ve volní představě obžalované. Stejně tak chybí představa, že by její konání vůči [redacted] mohlo být kruté či bezohledné. To, že nepřiměřeným třesením ve snaze [redacted] uklidnit způsobila [redacted] újmu na zdraví již je otázka jiná. Z pohledu prokázaného jednání obžalované tu lze dovodit, že všechny tři ataky byly vůči [redacted] nešetrné, ale nenaplňují znaky týrání. Dlužno dodat, že na tuto situaci nelze zcela aplikovat závěry znalkyně [redacted], neboť ta vycházela, že ataků vůči nezletilému [redacted] bylo více (sedm) a že trvaly delší dobu, zatímco soud uzavřel, že se obžalovaná oproti obžalobě svého jednání dopustila v době kratší a mnohem méně útoky. Naproti tomu se soud ztotožnil s tím, že jednání obžalované vůči [redacted] se dopustila opakovaně, způsobila mu jako [redacted] bolest a úlek mi dotčené krvácení a proto z hlediska tohoto následku bylo její jednání vůči [redacted] pro něho spácháno trýznivým způsobem, když nezletilý byl na úrovní svého vývoje schopen její jednání vnímat a také ho nelibě nesl, což dával najevo především pláčem. Naplnění tohoto znaku však bez splnění potřených základních znaků institutu týrání ve smyslu § 198 odst. 1 tr. zákona nezakládají trestnost podle tohoto ustanovení trestního zákoníku. Soud se tedy neztotožnil s tím, že by zjištěné jednání obžalované měl kvalifikovat jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 tr. zákoníku.

Shora popsaným jednáním však obžalovaná svému [redacted] způsobila těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1, 2 písm. e) tr. zákoníku, neboť mu způsobila poškození důležitého orgánu, a to konkrétně mozku a mozkových obalů. Pokud se týká zavinění obžalované je třeba si uvědomit, že obžalovaná byla opakovaně poučena o tom, jak má s novorozencem zacházet a také v prvních měsících jeho života toto zvládala. Věděla tedy (až na zmíněné dvě výjimky to také dodržovala), že s novorozencem musí manipulovat tak, aby měl fixovanou hlavičku. Věděla tedy i to, že pokud tuto skutečnost nedodrží, může tak malému dítěti výrazně ublížit na zdraví. Pokud tedy s vědomím, že mu může ublížit s takto malým dítětem bez fixace jeho hlavičky nepřiměřeně třásla, tak musela být srozuměna s tím, že mu ublíží, což se bohužel také stalo. Obžalovaná navíc již po dobu několika měsíců předchozího života novorozence měla i zkušenosti s tím, že hlavičku musí fixovat jinak, že hlavička víceméně bezvládně visí směrem dolů a proto je nutné ji podepřít, fixovat. I mimo jiné proto, aby novorozencům nehrozila nesprávnou manipulací újma na zdraví je povinností ošetřující dětské lékařsky o tom každou [redacted] poučit a dokonce to i v praxi při první návštěvě v rodině [redacted] ukázat. Toto vše se také stalo, jak to mimo jiné potvrzuje svědkyně [redacted].

Obžalovaná tedy věděla, že s kojencem třást bez fixace jeho hlavičky nesmí. Přesto intenzitou střední až velkou s ním třásla a tímto způsobila [redacted] těžkou újmu na zdraví úmyslně v tzv. nepřímém úmyslu podle §15 písm. b) tr. zákoníku, neboť věděla, že může synovi zmíněným třesením bez fixace jeho hlavičky způsobit těžkou újmu na zdraví a přesto s ním takto třásla a tak pro případ, že by [redacted] těžkou újmu způsobila byla s tímto následkem na zdraví [redacted] srozuměna. V tomto smyslu (na rozdíl od týrání) není podstatné,

že primárně jednala ve snaze utišit pláč [redacted], ale to, že mu v této snaze způsobila (záměrně) zjištěný následkem na zdraví, opakované nitrolební i nitrooční krvácení, ale i bolest a úlek. Po časově prvním ataku obžalovaná ošetřujícím lékařům nic nesdělila, ač dítě pak neprospívalo, zvracelo i do oblouku, upadalo do bezvědomí, někdy i špatně dýchalo. Tyto informace tedy před lékaři tajila právě proto, že si byla nepochybně vědoma nesprávnosti svého počínání. I to je další indicie k prokázání nepřímého úmyslu obžalované [redacted]. Proto soud nemohl její konání kvalifikovat jako nedbalostní, ale uzavřel, že se zmíněného konání dopustila úmyslně.

Při aplikaci těchto úvah by pak připadalo v první řadě jednání obžalované kvalifikovat jako zločin těžké ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť osobě mladší patnácti let úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví. Vzhledem k popisu skutku ve výroku tohoto rozsudku je však patrné, že s touto právní kvalifikací se soud neztotožnil. Trestní zákoník vedle zmíněné právní kvalifikace obsahuje i další ustanovení, jimž lze postihnout úmyslné způsobení těžké újmy na zdraví. Právě s ohledem na to, že obžalovaná se nacházela ve vleklé zátěžové situaci, kterou si nezpůsobila sama a kdy nezvládala péči o plačící předčasně narozené novorozeně, bylo nutno uvažovat i o ustanovení § 146 a tr. zákoníku o ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky. Toto ustanovení trestá i toho, kdo dítěti mladšímu patnáct let úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví v silném rozrušení ze strachu, úleku, zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli.

V této souvislosti nelze přehlédnout nevyvrácenou obhajobu obžalované o tom, že dítě bylo chtěné, že od ní po porodu odešel [redacted] dítěte, že na vše byla především sama, přičemž, a to již je objektivizované, že nezletilý [redacted] jako dítě předčasně narozené s nízkou porodní vahou vyžadovalo zvýšenou péči i pozornost. [redacted] s dětskou [redacted] spolupracovala, k její péči o dítě jinak nebyly připomínky. Nezletilý [redacted] i přes [redacted] poskytovanou zvýšenou péči silně a dlouho plakal, měl trpět plynatostí a tato zvýšená péče obžalovanou vyčerpávala a psychicky zatěžovala. V této situaci se tedy obžalovaná nacházela již delší dobu a do toho navíc v kritické době přišlo onemocnění dítěte, udávaná viróza. Z posudku o duševním stavu obžalované, ale i se závěrů posudků předložených obhajobou lze uzavřít, že v důsledku předchozí vleklé zátěže a dále i v důsledku onemocnění dítěte musela obžalovaná k němu ještě častěji vstávat a zvýšeně o ně pečovat a tak byla zvýšeně unavená a emočně labilní, takže v této vleklé zátěžové situaci nejednala zcela klidně a přiměřeně. Dlužno dodat, že tuto situaci si sama nevyvolala, ale musela ji řešit a to bohužel v souladu se svými predispozicemi. V tomto směru lze poukázat na její nevyzrálost a simplicitu osobnosti se sklonem k unáhleným a přehnaným reakcím v zátěžových situacích, když je současně jednodušeji strukturovaná, v zátěži s dispozicemi k napětí, afektivní iritabilitě, podrážděnosti, nervozitě a úzkosti. Dojde-li se ke shrnutí pak obžalovaná v pro ni nelehké životní situaci unavující péče o předčasně narozeného novorozence, navíc v době jeho onemocnění virózou, ve stavu vleklého emočního napětí nesprávně nechala průchod unáhleným a přehnaným reakcím, kdy se [redacted] nepřiměřeně třásla aniž by (jak tak činila jindy) fixoval jeho hlavičku. Její konání nelze samozřejmě schvalovat ani omlouvat, ale hnutí její mysli v okamžiku páchání dotčené trestné činnosti bylo možno považovat za omluvitelné hnutí mysli, neboť [redacted] primárně nechtěla ublížit, ale utišit jej, když sama byla ve stavu své nevyzrálosti, lability a neklidu a pak jednala zkratkovitě tím, že unáhleně a přehnaně se [redacted] jeho věku nepřiměřeně třásla bez toho, aniž by mu fixovala hlavičku.

Soud je toho názoru, že právě ustanovení § 146 a odst. 3, 4 písm. c) tr. zákoníku přiléhavě dopadá na jednání obžalované a proto jí tímto zločinem uznal vinnou. Podle názoru soudu má toto ustavení přednost před aplikací ustanovení § 145 tr. zákoníku, respektive není možný jejich jednočinný souběh.

K úvahám trestovým a k adheznímu řízení.

Obžalovaná [redacted] nebyla projednávána pro přestupek, nemá záznam v evidenci rejstříku trestů. Bydlí v obci [redacted]. Podle starosty této obce bydlí se svými [redacted] s nimiž má dobrý vztah. Vychovává [redacted], k němuž má též dobrý mateřský vztah. Pracuje v místní pobočce společnosti [redacted]. Pro obec pracuje pravidelně ve [redacted] komisi. Pracuje zodpovědně a svědomitě. Její chování je přátelské a své povinnosti občana si plní zodpovědně. Není známo, že by na její osobu byla někdy podána stížnost.

Podle vyjádření obžalované vlastní auto, rok výroby 2000, jinak majetek ani dluhy nemá. Pracuje v zemědělském družstvu [redacted], kde má zhruba 11.000,- Kč čistého, a [redacted] dítěte jí platí 1.500,- Kč měsíčně.

Z pracovního hodnocení obžalované (č.l. 504) bylo zjištěno, že obžalovaná u [redacted]. s určitými přestávkami pracuje od [redacted].2011 dosud s tím, že pracuje jako [redacted]. Je spolehlivá, pečlivá, flexibilní a nekonfliktní. Z těchto důvodů je zařazena jako střídačka ostatních pracovníků v době jejich nepřítomnosti v zaměstnání. Svoji práci vykonává dobře a nebylo třeba řešit jakýkoliv problém.

Podle psycholožky je prognóza resocializace obžalované dobrá, spíše lepší a je schopna se poučit ze svého předchozího jednání. V současné době (vlastně od umístění dítěte do dětského centra) nejsou k péči obžalované žádné připomínky, o [redacted] se již dlouhou dobu stará dobře a její péče mu prospívá. Následky na zdraví nezletilého v současné době nejsou.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel jak k obecným kriteriím stanovených zejména v ustanovení § 36 až 39 tr. zákoníku, tak i k ostatním pravidlům platící pro trestání pachatelů trestných činů.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. Podle obecných kriterií soud dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Zde je nutno nad obecný rámec zmínit to, že obžalovaná se po činu o [redacted] již řádně starala, a to jak v dětském centru, tak posléze doma, její péče byla dobrá a bez závad a [redacted] se rozvíjí v úměře ke svému věku. Nelze přehlédnout i to, že [redacted] je na [redacted] fixován a to, že ve svém věku ji jako svoji zásadní životní jistotu nutně potřebuje mít u sebe. Soud také musí přihlédnout k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. I zde by odloučení [redacted] a [redacted] nebylo pro dítě dobré, nepřispělo by ani k správnému účinku uloženého trestu a konec konců by ani příliš nevyjadřovalo zájmy společnosti.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42), k době, která uplynula od spáchání trestného činu.

Povaha a závažnost činu obžalované samozřejmě je významná, již tím, že šlo o opakovaný útok vůči novorozenému dítěti ve věku zhruba [redacted] měsíců. Nelze odhlédnout ani od způsobu provedení činu, když současně intenzita ataků a jejich konkrétní provedení hrálo výraznou roli v tom, že soud uzavřel u obžalované na úmyslné zavinění. Ze způsobu provedení pak lze tedy spíše poukázat na to, že šlo o opakované (dva) útoky na malém novorozeněti, jež bylo na [redacted] zcela závislé a to, že takovéto ataky od [redacted] dítě těžce nese a nechápe. V důsledku jednání [redacted] pak dítě utrpělo zranění, které ho bolelo, způsobilo mu úlek i nepříjemné stavy a útrapy. Na straně druhé nelze opomenout okolnosti, za nichž obžalovaná čin spáchala, jimiž jsou to, že byla samoživitelka, že dítě vyžadovalo zvýšenou nadstandardní péči i to, že byla prvorodička. Nelze také pominout to, že stav tenze, napětí v její mysli si nevyvolala sama, nezavinila je, ale dostala se do něj právě v situaci, kdy nezvládala péči o dítě a kdy mu chtěla poskytovat tu nejlepší péči i zabezpečení. Aby trest splnil svůj účel (proto je i ukládán) musí být v tomto případě osoba pachatelky brána jako okolnost, která musí být výrazně prominuta do druhu trestu, neboť kromě toho, že k ní nejsou a nebyly žádné negativní poznatky, nemá sklon k agresivnímu jednání, její péče o dítě po činu byla dlouhodobě dobrá a bez závad i bez jakékoliv agresivity vůči [redacted] a především, jak to uvedla psycholožka, je schopna se ze svého konání poučit a zejména je již neopakovat a tudíž nehrozí u ní recidiva podobného konání a její resocializace je dobrá. Tyto skutečnosti spolu se zájmem společnosti na neoddělování [redacted] a [redacted], pokud to není nevyhnutelné z jiných důvodů, pak významně utvrzují soud, že musí být uložen takový trest, který i nadále zachová status quo, tedy, že [redacted] bude mít i nadále možnost být se svojí [redacted] a ta ho nadále bude řádně vychovávat. Tomuto závěru pak přisvědčuje i pohnutka obžalované, která nebyla patologická. Pohnutkou konání obžalované nebylo primárně [redacted] ublížit, nýbrž snaha jej utišit, uklidnit v době, kdy se nacházela v emočně vypjaté situaci. Důležité je i to, že po činu již nabyla schopnost (jak to uvádí i zpráva zmíněného dětského centra) vypjaté situace při péči o [redacted] zvládat bez jakéhokoliv násilí.

Ve prospěch obžalované lze vzít i to, že se dnes jeví pravděpodobné, že její konání vůči [redacted] do budoucna nezanechá zdravotní následky.

Na straně obžalované tak existuje převaha polehčujících okolností, z nichž lze vyjmenovat to, že doposud vedla řádný život a vede ho tak i dlouhou dobu po jeho spáchání doposud, že nebyla dosud soudně trestána i to, že byť čin popírá tak z jejího vystupování před soudem plyne i její lítost na svým jednáním. Přitěžující okolnost soud neshledal, když to, co bylo v neprospěch obžalované, soud uvedl do popisu jejího jednání, které vyjadřovalo znaky objektivní stránky spáchaného trestného činu. Zde se především jedná o intenzitu jejího konání, nízký věk poškozeného či charakter způsobeného zranění a útrapy.

Lze dále uzavřít, že obžalovaná svoji dobrou péčí o [redacted] po činu prokázala, že jednání uvedené ve výroku tohoto rozsudku vyplynulo především z její nezralosti a nezkušenosti, že si z něho vzala dostatečné ponaučení, že se zalekla následku, který vlastnímu [redacted], kterého měla a má ráda, způsobila. Je i v zájmu nezletilého, jež sice před lety v roce 2010 zažil značnou dávku deprivace, aby byl se svojí [redacted], která mu po činu dlouhodobě poskytuje řádnou péči i potřebné citové zázemí a podněty a proto soud uložil trest výchovného charakteru.

Po zvážení všech rozhodných okolností soud podle § 146 a) odst. 4 tr. zákoníku uložil obžalované [redacted] trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon podle § 84 tr. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu tří let, po níž nad ní vyslovil dohled. Současně podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku obžalované v rámci dohledu uložil povinnost se podrobit vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy tak, jak bude stanoven příslušným probačním úředníkem.

Takto uložený trest vystihuje především to, že byť se obžalovaná dopustila závažného protiprávního jednání na svém novorozeném [redacted] tak každý trest musí mít i svoji individuální složku, která zohledňuje (pokud to je možné) i ostatní okolnosti než jen společenskou škodlivost. Nezletilý [redacted] za konání své [redacted] nemůže, je na ni fixován, přesto v případě uložení nepodmíněného trestu, který by také připadal v úvahu, by za ně nesl následky znovu. Soud je toho názoru, že samotný vznik zranění [redacted] je i pro obžalovanou také zásadním následkem, který jí v morální rovině nepochybně potrestal. I proto u ní mohlo vzniknout vědomí toho, že dalšího podobného jednání se opětovně nedopustí. Takže pohrůžka trestem trvající více let, po níž bude obžalovaná nejen sledována, ale bude muset se podrobovat i příslušnému programu výcviku a převýchovy tu zajišťuje i potřebnou ochranu společnosti a funkci generální prevence. Probační úředník nepochybně v těsné spolupráci s orgánem sociálně právní ochrany dětí určí příslušné povinnosti obžalované, aby výchovný program dohledu byl smysluplný a potvrdil stanovisko znalců, že recidiva u obžalované již nehrozí. Delší doba dohledu tu je nutná i s ohledem na jednodušeji strukturovanou osobnost obžalované.

Takto uložený trest je tedy podle názoru soudu odpovídající jak potřebám ochrany společnosti, tak i dobrým možnostem nápravy obžalované i zájmu společnosti na dalším kladném vývoji poškozeného [redacted]. Právě dopad trestu, který je ukládán obžalované, na nezletilého poškozeného je i výrazem společnosti jak se v praxi staví ke skutečné ochraně osob poškozených.

Dlužno dodat i to, že od skutku již uplynula doba zhruba dvou a půl roku. Po celou tuto dobu byla věc šetřena více orgány státu, bylo vedeno i trestní řízení. Toto rozsáhlé prověřování samo o sobě muselo mít na obžalovanou vliv. Jen budoucnost ukáže, zda postoj, který obžalovaná zvolila v řízení trestním, byl pro ni skutečně prospěšný.

Pokud se týká tvz. adhezního řízení, tak opatrovník nezletilého poškozeného se s náhradou škody nepřipojil, když navrhl, aby bylo upuštěno od uložení povinnosti obžalované uhradit škodu VZP a to s ohledem na nepříznivou finanční situaci [redacted], když

byl toho názoru, že zavázat [redacted] jakýmkoli dluhem by znamenalo existenční problém v rodině a došlo by k výraznému zhoršení materiálních podmínek rodiny a zejména dítěte.

Jako poškozená se připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a.s. (viz čl. 221, 223 a čl. 392) a svůj nárok doložila doklady na č. l. 224 - 226. Podle obecných kriterií by měla tato společnost nárok na to, aby soud uložil obžalované požadovanou částku uhradit. Návrhy procesních stran se v tomto směru lišily. Zatímco státní zástupkyně navrhla, aby soud tuto povinnost obžalované uložil, tak opatrovník s tím nesouhlasil, neboť by to bylo pro obžalovanou jako pro nemajetnou osobu likvidační. Ze senátního hlasování pak vzešlo rozhodnutí, že podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Hořická ul. 1710/19a, 500 02 Hradec Králové, se svým nárokem na náhradu škodu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních, a to s poukazem na argumenty opatrovnice.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tř. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení

ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání týmž dnem jako obžalovanému.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

V Hradci Králové dne 28.2.2013

JUDr. Miroslav **M j a r t a n ,** **v.r.**
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
[redacted]